רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבה משותפת – כספים - תוכן

יום ראשון, ב' בשבט תשע"ג - 13/01/2013

נוכחים
חברי הוועדה:

אמיר גילת - יו"ר הוועדה
יוני בן מנחם, מנכ"ל רשות השידור
דוד חיון, יו"ר ועדת כספים
ווּפא פאהום זועבי
יעקב נווה
דבורה הנדלר
חני פרי

מוזמנים:

עו"ד ליאת בלום
ערן הורן
יואב גינאי
מושון מצליח
זליג רבינוביץ
מורן מן
מיכל

היו"ר אמיר גילת: אני פותח את הישיבה המשותפת לוועדת כספים ולוועדת תוכן. נמצאים פה גם חברים מוועדת הכספים וגם מוועדת התוכן. זה פורום שהוא קצת יוצא דופן, אבל אני החלטתי לכנס אותו בכל זאת בהזדמנות חגיגית זו, של אישור עקרונות ההשקעה בהפקות מקור לשנת 2013, כי כשאנחנו יושבים בוועדת תוכן אז הוועדה מנועה מלעסוק במספרים, כשאנחנו יושבים בוועדת כספים היא מנועה מלעסוק בתוכן, וחשבתי - - - -

דוד חיון: חשבנו.

היו"ר אמיר גילת: כן, בשיתוף עם יו"ר ועדת הכספים, כמובן, והישיבה היא בתיאום עם יושב ראש ועדת הכספים, כמובן. חשבנו לנכון שכאשר דנים בנושא של הפקות מקור, שזה מנדט של ועדת התוכן בראש ובראשונה, כי זה מדיניות השידור וגם בשנת 2012 ועדת התוכן קבעה את התמהיל. גם כשקבענו את התמהיל בשנת 2012, ואני תיכף אזכיר אותו, אני רק מציין אותו פה בפתיחה, בהקשר שאמרנו שזה יהיה הפיילוט שלנו לתקופות נוספות, קרי 2013. 2012 הייתה שנה יוצאת דופן אלף משום שהיא הייתה השנה הראשונה שבה רשות השידור הגדילה לאין שיעור את ההשקעות שלה בהפקות מקור. שתיים, השנה מבחינת רשות השידור, התחילה קלנדרית באפריל, שזה אחרי חקיקת החוק שגם ויסת את המתווה של ההשקעה של רשות השידור בהפקות מקור, ובעצם רק מאפריל, עד אפריל היינו בצל הבג"ץ וכו', ורק מחודש אפריל, כשנסגר בחדר צדדי בוועדת הכלכלה בכנסת המתווה, שקיבל אחר כך תוקף של חוק, אנחנו כרשות השידור יכולנו לגשת למלאכת ההתקשרויות עצמן וזה הרקע לדברים. זאת אומרת מה שאני מבקש שנקבע היום זה את התמהיל המעודכן לשנת 2013 להשקעה בהפקות מקור, בהתאם למדיניות ועדת התוכן. ושוב, מאחר שבכספים עסקינן, אז אני חושב שכדאי שגם אנשי וועדת הכספים, ואני שמח שיושב ראש הוועדה שותף לעמדתי שצריך לכנס את זה בפורום המשותף.

אני רוצה להתחיל בשנת 2012 כדי שיהיה לנו רקע לשנת 2013, ובראש ובראשונה להודות למנכ"ל שעומד בראש ועדת ההתקשרויות ולהנהלת הטלוויזיה, למושון

ויואב, לערן ולליאת בלום, שהשקיעו מאמץ קשה. גם כתבתי את זה בכתב, אני מקווה שזה הגיע לכל הגורמים, כדי לעמוד במחויבות של רשות השידור בחוק ובאמת זאת הייתה שנה שכמו שאמרתי התחילה בתנאים קשים רק באפריל ובשורה התחתונה הרשות עמדה במחויבות בחוק ושוב תודה לך המנכ״ל ולאנשי הצוות על העמידה, אפילו קצת יותר, נכון? מהמחויבות בחוק. לפורום הזה אני רק אגיד שההשקעה בשנת 2012 הייתה על פי החוק צריכה להיות 73 מיליון שקלים, אולי אני טועה בסכום המדויק, אבל כ-73 מיליון שקלים.

יוני בן מנחם: קצת יותר.

היו״ר אמיר גילת: קצת יותר. השקענו קצת יותר מהקצת יותר. החוק המחייב אותנו קובע מה הוא אחוז הסוגה עילית שאנחנו צריכים להכניס בתוך ההתקשרויות וזה רלבנטי בדיון שלנו אחר כך. וזהו, ואולי איזו מילת סיכום ולקח - -

דבורה הנדלר: וכמה 2013?

היו״ר אמיר גילת: זהו, 2013, אני אם כך אעבור לשנת 2013. 2013 זה קצת יותר מעט, משום שהחוק קובע את המינון מתוך הכנסות הטלוויזיה. וכפי שאתם יודעים האגרה יודעת ב-5%. את הפיצוי לתקציב רשות השידור אנחנו מקבלים ממקור אחר, מהעלאה מסוימת בתוספת לאגרת הרשות, שזה נקבע באמצעות הטסט לרכב. אז זאת אומרת שבסך הכל הרשות נשארת מאוזנת בתקציב שלה כהכנסות מאגרה, אבל זה מתבטא בפחות בהכנסות הטלוויזיה ולכן כרגע הצפי הוא של כ-70 מיליון וזה הסכום שהבאתי להצעה היום. אני חושב שאנחנו צריכים במשך השנה, גם דיברנו על זה בוועדת הכספים, לראות אם יש צורך בהסטות נוספות. אז כמובן שאם יהיו הכנסות גדולות יותר מאגרת טלוויזיה, זה יחייב אותנו להשקיע יותר, וזה כבר לא תלוי בנו, זה החוק. אבל אני חושב שלאור העובדה שהתקציב של הרשות נשאר אותו דבר וההשקעה בהפקות היא פחותה, אנחנו כן צריכים לנסות ולמצוא מקורות הכנסה גדולים יותר, גם להשקעה בהפקות מקור, זאת אומרת לא יקרה כלום אם נוכל להשקיע יותר מהחוק, להיפך. אני אומר את זה ככה ב-UNDERSTATEMENT וכמובן למצוא אולי תקציבים גם להפקה פנימית,

שהרי אחרת רשות השידור תהפוך בעצם רק לבית שידור ולא לבית הפקה, ואני חושב שיהיה חבל אם לא יהיה לפחות איזה גרעין קטן של לב יוצר ונושם, בתוך הרשות. אבל זה סיפור אחר. אז רק מילה על 2012.

דוד חיון: תן לי קודם. טוב, אני מאד שמח על הדיון המשותף הזה ואני דיברתי על זה עם אמיר כמה פעמים ואני נדנדתי לו כמה פעמים שצריך לעשות את הדיון הזה וזה כלקח ומסקנות ממה שהיה בשנת 2012, שזו שנה שאופן ההתנהלות שלה נכפתה עלינו בגלל המועד שבו בג״ץ הכריע לגבי הפקות המקור. הדיון המקדים הזה שנערך היום ושאני מקווה שיתקבלו בו החלטות, נועד למנוע כמה תופעות שאפיינו בעיקר את ההחלטות בוועדת תוכן ובוועדת 250 דווקא. לפני זה אני קודם כל רוצה לברך את אמיר שבנה פה מסלול מאד ברור ומאד פרטני ולא רק ברמה כללית של מושגים, ז׳אנר עליון וכו׳, אלא ממש באופן מפורט לפי נושאים, לפי עקרונות מאד מאד מכוונים. אני מצפה ואני חושב שזו צריכה להיות פה החלטה ברורה ומוחלט, שבניגוד למה שהיה שנה שעברה עקב המאורעות, לא יכפו עלינו ברגע האחרון תכניות של בלית ברירה, בגלל שחייבים לסיים את התקציב, השנה אוטוטו מסתיימת, אין לנו זמן, אנחנו רוצים לעבוד מסודר. ולזה יש להוסיף עוד נושא שניכנס אליו בהמשך באופן יותר מורחב, וזה נושא סרגל הכלים שביקשנו להכין. סרגל עלויות, שזה סרגל כלים בסופו של דבר. סרגל עלויות שביקשנו כדי לדעת שאנחנו באמת מתבקשים לאשר תכניות במחירים סבירים וגם זה הוגש על ידי ההנהלה. ואני חושב שהיום הוא יום מאד חשוב לעתיד רשות השידור מבחינת איך שאנחנו רואים את ההפקות ומבחינת המעורבות והשליטה והפיקוח של המוסדות בנושא.

היו״ר אמיר גילת: אוקי. אז לפני שנת 2013, סיכום של שנת 2012. המנכ״ל, מנהל הטלוויזיה, מי שרוצה.

יוני בן מנחם: טוב, כולכם יודעים כיצד זה הונחת עלינו בעקבות החלטת בג״ץ. אנחנו נערכנו לדבר הזה בדיונים מאד אינטנסיביים של כל הצוות של ההנהלה, בסיוע של הלשכה המשפטית, של ליאת, שעשתה עבודה מאד חשובה וערן, ושוש חזות. ממש הגענו על הקשקש כמו שאתם זוכרים, אבל עמדנו בלוחות הזמנים

שנקבעו. אנחנו עשינו גם הפקות לקחים, תגברנו את המערך של ערן בעובדת נוספת שתעזור לשוש חזות, היא נקלטה והתחילה לעבוד והיא בפנים. היא עובדת כבר.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> היא עובדת פנימית או שהיא נקלטה מבחוץ?

<u>ערן הורן:</u> היא נקלטה מבחוץ.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אני שואל אם היא עובדת רשות.

<u>יוני בן מנחם:</u> לא, מישהי מבחוץ.

<u>וופא פאהום זועבי:</u> היא גדלה ברשות?

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> היא לא גדלה ברשות.

<u>יוני בן מנחם:</u> אז היא תעזור וזה יקל על העומס, לטפל.

<u>וופא פאהום זועבי:</u> שוש חזות היא חדשה?

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> לא.

<u>יוני בן מנחם:</u> בסך הכל אנחנו עמדנו בפני פרץ של הפקות מקור, של הצעות ורעיונות. לא את כולם יכולנו לאשר בשנת 2012 וחלק נמצאים בקנה לאישור בשנת 2013, אבל הם אושרו עקרונית בוועדת התקשרויות. נקווה שנוכל להוציא אותן לפועל בשנת 2013, אם תהיה רפורמה ויהיו לנו הכספים. בסך הכל נעשה פה מאמץ גדול. אני חושב שבחודשים הקרובים יתחילו לראות את הדברים שאושרו בוועדת התקשרויות ואין ספק שזה ישפר את התוכן של הערוץ הראשון בצורה ניכרת, כי יש פה הפקות מאד מאד רציניות ויוקרתיות. אגב גם בשידורים בערבית, זה לא רק בעברית, גם השידורים בערבית. ואני חושב שזו תרומה גדולה מאד למסך, גם של הערוץ הראשון וגם של ערוץ 33.

<u>דוד חיון:</u> רגע, אם אתה בסיכום של שנת 2012, משפט ששכחתי להוסיף, שאני חייב לציין לשבח את חברי המוסדות, בעיקר את חברי ועדת 250, שחלק מהם יושבים פה, לפחות שלושה מהם, שנרתמו לעניין וברמה שבועית, כמו מעין מני הנהלה התכנסו בדחיפות גבוהה ואישרו ברמת דחיפות גבוהה את התכניות והביאו בעצם, יש להם חלק גדול מאד בכך שבסופו של דבר. התכניות אושרו תוך כדי פיקוח וכמה שיכולנו יותר מבחינת מדיניות ברורה.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> תודה. מושון? יואב?

יואב גינאי: בעיקרון שנת 2012 הייתה שנה מאד מיוחדת מבחינתנו. זו פעם ראשונה שהרשות נכנסה לתהליך אינטנסיבי, חסר תקדים ש - - -

היו"ר אמיר גילת: רק אם יש לך משהו לחדש.

יואב גינאי: כן, כן. אני רק רוצה לחדד דברים שנאמרו והם חשובים. מבחינתנו התכנון מתחילת השנה השתנה תוך כדי תנועה, בגלל שהז'אנרים נתנו מאוחר יותר, אחר כך נכנסה גם הערבית וזה גרם לנו באמת, לחלק מההפקות להיות מוקפאות ולחלק מההפקות להתבטל. מצד שני, בז'אנרים אחרים להרחיב את העניין. זה בכללי. אנחנו מבחינתנו יצרנו יחידה שאני מקווה שהיא תהיה יותר מדויקת, שעוסקת אך ורק בהתקשרויות. זאת אומרת נושא ההתקשרויות הוא מאד מאד דומיננטי, עם רכז התקשרויות, מישהי שעוסקת בכל הקשר עם המפיקים עצמם. אלה דברים שצריכים להתקבע יותר, ובעיני אני אשאף ליצור יחידה ברורה שתעסוק בדבר הזה.

היו"ר אמיר גילת: אוקי. זה גם מופיע במבנה הארגוני החדש.

יואב גינאי: אוקי.

היו"ר אמיר גילת: טוב. כפי שאתם זוכרים, ועדת התוכן בזמנו, זו הייתה אז החלטה של ועדת תוכן, קבעה את התמהיל של החלוקה, וגם התמהיל כמו שיואב ציין השתנה תוך כדי תנועה גם בעקבות החלטה של המוסדות והתמהיל היה ככה, אחרי התיקון: שהדרמה תהיה 38%, התעודה 25%. הוספנו סקציה מיוחדת לתרבות ושימור שזה 7%, והאחר – שזה תכניות בידור, תרבות וכל מה שנכלל באחר שהוא לא תעודה, לא דרמה ולא שימור, היה 30%. בפועל - - -

יואב גינאי: זה כולל דרך אגב גם דת, ילדים וכל השאר.

היו"ר אמיר גילת: כן. בפועל הייתה עמידה כמעט קפדנית על הדבר הזה, אני רואה פה את דו"ח הסיכום. האחר היה 29%, כלומר אחוז פחות, שאת זה דווקא אני רואה בחיוב, שנתנו יותר לז'אנרים היותר חשובים. דרמה היה 38% וביצוע 38%, תעודה 25%. אז איך בעצם נעלם האחוז הזה?

ערן הורן: לפני מספרים.

היו"ר אמיר גילת: אה, אוקי, בסדר. אוקי, אני רואה כן. האחר היה צריך להיות 22,160,000 מיליון והיה 21,267,000 מיליון. הדרמה 28,070,000 מיליון והיה 28,399,000 מיליון, כלומר יותר. התעודה היה 18,467,000 מיליון על פי התכנון היה יותר 18,719,000 מיליון והתרבות והשימור היה 5,170,000 מיליון, ובפועל היה 5,482,000 מיליון. זאת אומרת בסך הכל באחוזים אני מבין, בחלוקה הגסה זה פחות או יותר - - -

יואב גינאי: אין הסכמי עודפים.

היו"ר אמיר גילת: אין הסכמי עודפים, אין בדר-עופר פה. אוקי, אז בסך הכל הייתה עמידה ואני רואה את זה בחיוב. עכשיו כמה דברים לפני שנגיע לשנת 2013, בהמשך למה שנאמר. אחד, אני רואה את הישיבה היום כנדבך נוסף בדיון שבו אנחנו התחלנו בהנחלת תהליכי עבודה יותר מסודרים. אתם זוכרים שהיה לנו דיון על עקרונות השידור של ועדת תוכן ובעצם בפעם הראשונה הנהלת הטלוויזיה הציגה לנו את עקרונות התוכן בטלוויזיה. עקרונות תכנית העבודה של הטלוויזיה. יש גם ברדיו, זה לא רלבנטי לדיון היום.

דוד חיון: אבל לא השלמנו את הדיון עדיין.

היו"ר אמיר גילת: השלמנו, למה? השלמנו.

דוד חיון: חדשות. ספורט.

היו"ר אמיר גילת: היה בשבוע שעבר.

דוד חיון: מתי שבוע שעבר?

היו"ר אמיר גילת: ספורט ברדיו לא היה, אבל טלוויזיה השלמנו.

דוד חיון: בשבוע שעבר הייתה ישיבת ועדת תוכן?

היו"ר אמיר גילת: לפני שבועיים, מתי זה היה? הזמן עובר מהר כשנהנים.

דוד חיון: אני לא חושב שעשינו את זה עד הסוף, אני לא חושב שהספקנו.

היו"ר אמיר גילת: חדשות בוודאות היה. רדיו אתה צודק. טלוויזיה בוודאות היה, יש לי פה אפילו את הסיכום.

דוד חיון: ספורט אני לא זוכר שהיה.

היו"ר אמיר גילת: ספורט זה היה רדיו.

דוד חיון: לא, טלוויזיה לא היה ספורט גם. אני בטוח.

היו"ר אמיר גילת: טלוויזיה לא היה ספורט, אתה צודק, נכון. עכשיו, אני מזכיר את תהליך העבודה המחודש. עקרונות השידור שנקבעו כבר על ידי ועדת התוכן. ההנהלה על סמך עקרונות השידור מכינה תכנית עבודה שנתית, שבעצם כבר אישרנו אותה. זה היה הדיון ההוא. ועל סמך תכנית העבודה, ההנהלה תציג לנו בכל עונה את לוח השידורים העונתי. כלומר לוח חורף, לוח אביב, לוח קיץ ולוח סתיו, שבגלל החגים שני הלוחות המשמעותיים זה לוח החורף ולוח הסתיו. האביב, בגלל חגי האביב והקיץ בגלל הקיץ וחגי תשרי, הוא לוח שצומצם בפרק הזמן שלו. שני הלוחות המשמעותיים הם חורף וסתיו. אז זו הערה אחת. הישיבה היום היא בעצם נדבך נוסף להנחלת הליכי עבודה מסודרים, כי אנחנו היום בעצם קובעים, אחרי שוועדת התוכן אמרה את דברה לגבי מדיניות השידור ונתנה בעצם את ההנחיות על סמך הצעת ההנהלה כמובן, איך אנחנו רוצים את לוח השידורים, כדי שלא עוד פעם נקבל כמו בשנים עברו לוח שידורים מוכן ומגובש, שכל מה שוועדת התוכן יכולה להגיד זה תזיזו את זה מפה לפה, או למה עשיתם ככה, ואז יגידו אה, זה עלה 7 מיליון, לא חבל על הכסף? זה ככה תקציר של דקה מה היה בעבר ואני שמח על שיתוף הפעולה עם ההנהלה כדי שאנחנו יכולים עכשיו באמת לעבוד בצורה אחרת. אז שלב אחד עשינו V, שזה תכנון עקרונות לוח השידור. ועכשיו הבאנו את זה לפה כדי שזה גם יקבל ביטוי כספי. זאת אומרת שאנחנו גם נראה מה המשמעות של חלוקת הכספים של התקשרויות מקור. אבל מה, ופה אני רוצה שתשימו לב, בעיקר חברי ועדת הכספים שלא בקיאים בנושא התוכן. אנחנו לא צריכים להתבלבל - - -

דוד חיון: כל חברי ועדת הכספים פה הם גם חברי ועדת תוכן.

היו"ר אמיר גילת: חני לא.

דוד חיון: התפטרת?

היו"ר אמיר גילת: טוב, עזבו, לא משנה. מה שאני רוצה שיהיה לנגד עיני כולנו, בלי הבדל דת, גזע וועדה, זה כשאנחנו מאשרים את עקרונות 2013, עקרונות ההשקעה בהפקות מקור 2013, זה לא חופף לעקרונות לוח השידור, משום שהפקה טלוויזיונית לוקחת זמן להכין אותה, לוקחת שנתיים אם זה דרמה, אולי יותר, ותעודה אולי שנתיים ואולי פחות. יש תכניות אירוח או תכניות אחרות שאפשר לעשות תוך כמה חודשים. אבל שימו לב וזה מאד חשוב שמה שאנחנו מאשרים היום כעקרונות 2013, חלק נכבד יבוא על המסך רק בשנים 2014, 2015, 2016, אוקי? אז זו נקודה אחת שצריך לשים לב. וכשנדבר על לוח המשדרים, זה לא יהיה בהכרח ההפקות שאישרנו עכשיו, אלא רק אלה שיכולות להיות מיושמות בשנת 2013. אוקי? זה ברור מה שאמרתי?

וופא פאהום זועבי: מאד.

מושון מצליח: ברגע שאישרתם, ב-2012 - - -

היו"ר אמיר גילת: ברור, ברור. אבל זה לא הדיון הזה, זה הדיון הבא, בוועדת התוכן, בעוד שעה, אנחנו כבר נשמע את עקרונות לוח השידורים של עונת החורף 2013, שזה כבר הדברים שמשודרים. אז יש לשים לב לניואנס הזה. אני מקווה שהסברתי אותו כמו שצריך, כי לי זה ברור, אני מקווה שהצלחתי להסביר את זה גם לאחרים. אז זה דבר אחד. אני אגש ישר להצעה, שמורכבת מהעובדה שאנחנו רוצים לחזק את נושא הדרמה, להמשיך ולחזק את נושא הדרמה ואת נושא התעודה, וזאת גם על רקע החוק. אני שוב אומר שאנחנו צריכים במונחים מספריים, שיהיה לכולנו נוח, ש-47 מיליון שקלים, נכון ערן, ליאת ויואב? 47 מיליון שקלים צריכים להיות בסוגה עילית.

ערן הורן: שני שלישים.

היו"ר אמיר גילת: ובמונחים מספריים? תגיד לי בעברית את הסכום שלא נטעה, אני רוצה לבדוק את עצמי.

דבורה הנדלר: 47 מיליון, נכון?

היו"ר אמיר גילת: כן, אני רק רוצה לבדוק. קודם כל אנחנו צריכים לדעת שמה שאנחנו מאשרים צריך להיות 47 מיליון סוגה עילית, אוקי? טוב. אז זה

דרמה, תעודה, תרבות, סטירה, בידור וכו' וכו'. אני תיכף, תוך כדי תנועה אגיד כמה דברים, אם אתם תעקבו אחרי הדף, אז אני אומר ככה: אני רוצה להתחיל דווקא מסעיף 2 ברשותכם, שזה דרמה יומית. אני חושב שכשאנחנו מתכננים את מדיניות השידור והשקעה בהפקות מקור, כדאי שנחפש עוגני שידור רבים ככל האפשר לערוץ הראשון, ואחד העוגנים שחשבתי עליהם זה דרמה יומית שתשודר 4 פעמים בשבוע, אבל ביום החמישי אפשר לעשות לקט או משהו כזה. אני לא רוצה להיכנס כרגע לפרטים, אבל דרמה יומית כעוגן שיכול למשוך צופים. בחוץ לארץ מקובל לקרוא לזה אופרת סבון. אני לא מדבר על הדבר הזה, אני מדבר על משהו שיקבל הכרה כדרמה.

<u>דוד חיון:</u> נשות הטייסים.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> כן, נשות הטייסים, חס ושלום, כן. אבל דרמה יומית, שתהיה עוגן. אני לא רוצה אפילו כרגע להיכנס לשעת השידור, אני רק ידגים, למשל שמונה וחצי, שעם ישראל יודע שכל יום בשמונה וחצי, ושוב, זו דוגמה, אנחנו לא משבצים עכשיו את השידור, יש דרמה יומית שכזו וגם לה יכולים להיות כל מיני וריאנטים שאני שוב לא נכנס לזה כרגע, במה היא תעסוק, אם היא יכולה להיות מצולמת אולי בחלקה אפילו אותו יום או יום קודם כדי לתת לזה קצת נופך אקטואלי וכו', כי אני חשבתי שנגדיר את הנושא שלו נושא שעוסק ביהודים וערבים, ואני אסביר למה.

<u>וופא פאהום זועבי:</u> הם זכו בפרס.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> לא, זה עוד לפני הפרס, והפרס רק מחזק את מה שאמרתי, חמשת הפרסים של עבודה ערבית. כשאנחנו מסתכלים על התמהיל של ה-70 מיליון, אני חושב שטוב יהיה ואני חושב שהמנכ"ל גם שותף לדעה הזאת, שאנחנו נשקיע כ-20% מהתקציב בדברים שקשורים לאוכלוסייה הערבית בישראלית, כמספרם. אני מדבר דווקא על האוכלוסייה הערבית בישראל. אני חושב שטוב יהיה אם מתוך ה-70 מיליון שקלים אנחנו נשקיע כ-20% בהפקות שקשורות לאוכלוסייה הערבית ובמונחים מספריים, אני תמיד אתרגם את זה, זה 14 מיליון שקלים, וזאת משום שזה מספרם באוכלוסיה, וזה החלק היחסי של העוגה שצריכה להיות

מוקדשת לדברים האלה. הרעיון של הדרמה היומית הוא, שהיא תעסוק גם בדברים שקשורים לאוכלוסייה הערבית וגם לאוכלוסייה היהודית, כך שכל מדיה, עם הערוץ הראשון וגם המדיה בערבית, ודיברתי על זה עם יושב ראש ועדת המדיה בערבית בזמנו, אני מקווה שהוא יגיע. כל אחת משתי המדיות תתחלק חצי-חצי בהפקה של הדרמה היומית הזאת, כך שיהיו ארבעה מיליון על חשבון הערוץ הראשון וארבעה מיליון על חשבון התקציב של המדיה בערבית. הדבר הזה ייצור ככה: קודם כל זו תהיה דרמה שהיא חשובה עם מסר וערכים של טיפול בסוגיות של יהודים וערבים במדינת ישראל באופן יומי בפריים טיים בערוץ הראשון. הדרמה תדבר גם עברית וגם ערבית. אני מציע שאלה יהיו חלק מההנחיות שניתן בקול הקורא הזה. והעיקרון השני הוא שזה גם ייתן עוגן לשידורי הערבית של הערוץ, הטלוויזיה הישראלית בערבית. לשידורי הטלוויזיה הישראלית בערבית יהיה גם עוגן בערוץ 33. זאת אומרת אפשר יהיה לשדר את זה בפריים טיים בערוץ הראשון, ובשידור חוזר באותו ערב גם בפריים טיים, אולי בעשר, ושוב, אני לא רוצה להיכנס כרגע לשיבוצי שעות, אני רק נותן דוגמא.

<u>מושון מצליח:</u> הייתה הפקה כזאת בערוץ 2, קראו לה שקרים.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אוקי, אז אני עוד יותר שמח שלא המצאתי את הגלגל. זה לא היה עוגן גם בשידורים בערבית, או שכן?

<u>מושון מצליח:</u> לא, לא.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> לא, פה אני מדבר, הרווח שלנו כערוץ ציבורי זה שהוא נותן לנו עוגן גם לשידורים בעברית וגם לשידורים בערבית, נוסף על זה שיש פה גם מסר חשוב. אז זה לגבי הדרמה היומית. התחלתי דווקא מהסעיף הזה כדי להסביר על הדרמה היומית. ואז נשארו עוד 4 מיליון שקלים לדרמה נוספת.

<u>דבורה הנדלר:</u> אמיר, הפורמט יהיה של 45 דקות?

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> צריך לשאול את המומחים כמה.

<u>מושון מצליח:</u> יש עד 28 דקות או עד 56 דקות. זה חצאי שעות או שעות מלאות.

היו"ר אמיר גילת: כמה פרקים יכולים להניב 8 מיליון שקלים, בוא נשאל את זה ככה.

דוד חיון: אתה מקדים את המאוחר.

יואב גינאי: צריך לבדוק את זה לעומק.

היו"ר אמיר גילת: אבל נראה לך סכום הגיוני לדרמה יומית לשנה שמונה מיליון?

יואב גינאי: לשנה שלמה?

דוד חיון: דרמה יומית? אתה יכול לעשות 40 פרקים.

זליג רבינוביץ: זה 80,000 למאה פרקים. 80,000 שקלים ברוטו זה נמוך.

דוד חיון: זה יספיק לך ל-50 פרקים בערך. תלוי איזו דרמה.

היו"ר אמיר גילת: ארבע פעמים בשבוע. איפה אנשי הכספים?

דוד חיון: לא תגיע לזה, לא תצליח.

וופא פאהום זועבי: אולי נשאל את ערן מה הוא חושב. גם לי נראה - - -

דוד חיון: חצי שנה, שלוש פעמים בשבוע.

היו"ר אמיר גילת: ואז מה?

דוד חיון: כמה יוצא לחצי שנה שלוש פעמים בשבוע?

היו"ר אמיר גילת: למה שלוש פעמים בשבוע? אתה מפסיד. כל החודש זה רצועה יומית.

מושון מצליח: אין רצועה יומית של שלושה פרקים.

דוד חיון: אבל אין מספיק כסף.

וופא פאהום זועבי: אז זו לא רצועה יומית.

דבורה הנדלר: 28 דקות משמונה וחצי עד תשע.

מושון מצליח: עדיף פחות שבועות ולעשות רצועה יומית.

יואב גינאי: אני מציע ללכת על עניין של ... בדבר הזה. אני גם חושב שצריכים לרוץ שנה שלמה.

היו"ר אמיר גילת: לא, אני לא מדבר על שנה 52 שבועות. כמה שבועות זה מכסה?

יואב גינאי: תלוי.

דוד חיון: מאה אלף שקלים, כפול - - -

היו"ר אמיר גילת: רגע, עוד משהו, אנחנו מתחילים במחצית. זה לא יהיה מוכן מחר בבוקר.

דוד חיון: יואב התקדם, הוא מוכן לעשות פרק דרמה ב-100,000 שקלים.

היו"ר אמיר גילת: אומר גם המנכ"ל שצריך להיות - - -

יוני בן מנחם: אני מנסה לדבר פחות, כי אני חולה. זה צריך להיות בעונות, יואב. זה צריך להיות בעונות שאנשים יושבים בבית כמו חורף ואביב, או הסתיו והחורף ויראו את זה גם. כי בקיץ סביר להניח שלא - - -

ווּפא פאהום זועבי: אבל אם זה מוצלח יחזרו לשידור החוזר.

יואב גינאי: כן, אפשר לשדר את זה בשידור חוזר בקיץ.

יוני בן מנחם: אבל אם אתה הולך על שתי עונות זה מצמצם לך את מספר הפרקים.

היו"ר אמיר גילת: בסדר, אז אני שמח שזה מתקבל בברכה.

יואב גינאי: אבל אני רוצה לציין, צריכים לבדוק באמת את העלויות.

היו"ר אמיר גילת: בסדר. אנחנו מקצים לזה כרגע 8 מיליון שקלים.

דוד חיון: שתי עונות, אבל תחליטו שזה שתי עונות. לא שתי עונות, שתי סדרות שונות. למה? נגוון.

היו"ר אמיר גילת: בואו נשאיר את זה כרגע. להיפך, אולי זה יהיה העוגן הכי חזק - - -

דוד חיון: למה? כוכב נולד הוא עוגן הכי חזק אז הם עושים אותו כל השנה? הם מחלקים את זה עם רוקדים עם כוכבים ועם - - -

היו"ר אמיר גילת: בסדר. רגע, בניגוד למסחרי פה אמרתי יש לנו את העניין הערכי, יש לנו את החלוקה בין המדיות. זאת אומרת אתה צריך עוד משהו שהוא יהיה - - -

ופא פאהום זועבי: גם אין לך פרסומות ויש לך תחרות - - -

דוד חיון: אז שתי עונות. אבל לגוון. אם לא נגוון לא יסתכלו.

היו"ר אמיר גילת: יואב, תהיה איתי רגע. אם אתה מפרסם קול קורא עכשיו, מתי אתה חושב שאפשר לראות את התוצאה על המסך, הכי מהר שאפשר?

יואב גינאי: במקרה הטוב שישה חודשים, במקרה הטוב.

דוד חיון: אז אין לך בעיה, חמישה מיליון.

היו"ר אמיר גילת: בדיוק. זה מה שאמרתי, ממילא לשנת 2013 זה נותן לנו עונה אחת.

יואב גינאי: ל-2013 זה נותן עונה אחת, רק אם הם יעמדו בדבר הזה.

דוד חיון: אבל תעמיד אותם. תעמיד לוח זמנים, אחרת זה לא יהיה, כמו תכנית האירוח.

מושון מצליח: אוקטובר עד דצמבר 2013.

דוד חיון: שמעת מה הוא אמר? קטסטרופה. הוא אומר אוקטובר עד דצמבר זה הריאלי.

היו"ר אמיר גילת: לא, לא, זה דרמה יומית, זה אולפן.

מושון מצליח: לא תגיע לפני אוקטובר, תקשיב לי.

דוד חיון: זה רע מאד.

היו"ר אמיר גילת: בסדר.

יוני בן מנחם: למה? זה יכול להיות כבר לחורף של שנת 2014.

דוד חיון: אז תקציב זמנים.

יוני בן מנחם: חורף 2014. אחרי החגים.

היו"ר אמיר גילת: בסדר, אמרתי בפתח הדברים שאני לוקח זמן. צריך לעשות בדיקה, אולי יש חברות שיש להן כבר משהו כזה.

יואב גינאי: יכול להיות שיש חברות שיש להן דברים. אבל מה שחשוב לומר שככל שהזמן הוא ארוך יותר להפקה, גם האיכות היא בהתאם. כי בסיטקום אפשר לעשות - - -

היו"ר אמיר גילת: ברור. לכן אני אומר, אם יש למישהו כבר משהו מוכן זה כבר יכול לחסוך את כל זה.

דוד חיון: אז תעביר את התקציב למשהו אחר.

היו"ר אמיר גילת: לא, למה? מה פתאום?

דוד חיון: אז לא יהיה לך.

היו"ר אמיר גילת: אבל ל-2013 יהיה לי. יהיה לי לסוף 2013. אמרתי בפתח הדברים לא להתבלבל בין זה שאנחנו מאשרים את ההתקשרויות לשנת 2013, חותמים עליהן בשנת 2013, וזה יכול להיות גם משודר, כמו שהמנכ"ל הציע, גם ב - - -

יואב גינאי: אז אם הזכרת את עבודה ערבית, תרשה לי להזכיר את - - -

היו"ר אמיר גילת: רגע, לא עכשיו, לא עכשיו. אני אזכיר את זה בוועדת תוכן.

יואב גינאי: שזכינו בשני פרסים.

היו"ר אמיר גילת: בסדר, לא עכשיו. בוועדת תוכן נפתח את זה.

יואב גינאי: הזכרתם את עבודה ערבית, אז אני חייב להזכיר את 30 שקלים לשעה.

היו"ר אמיר גילת: בסדר, אני אזכיר את זה, אני לא שכחתי. טוב, אז אנחנו מאשרים 8 מיליון שקלים לדרמה יומית ובהזדמנות זאת קוראים להנהלה לפרסם לאלתר קול קורא להפקת דרמה יומית, באופן שתחשבו אותה כסוגה עילית, אחרת אנחנו בבעיה. זאת אומרת תמצאו את הפרמטרים שיגדירו אותה כסוגה עילית.

דוד חיון: אז ההתקשרות תהיה בשנת 2013 בכל מצב. בכל מצב.

היו"ר אמיר גילת: כן, כן. יומית-עונתית.

דבורה הנדלר: אמיר, סיטקום זו סוגה עילית?

דוד חיון: לא, הוא לא מדבר על סיטקום.

היו"ר אמיר גילת: זה יכול להיות גם סיטקום.

ופא פאהום זועבי: יכול להיות גם.

היו"ר אמיר גילת: אני לא פוסל.

ופא פאהום זועבי: להיפך, תלוי בנושא, זה יכול להיות עוד יותר מעניין.

דבורה הנדלר: זה מה שאנחנו רוצים.

ליאת בלום: יש פה ... וועדת תוכן?

היו"ר אמיר גילת: זה יותר פורום יושב שם.

ליאת בלום: כי אני לא יודעת, יש פה קוורום לתוכן? לכספים אני מבינה שכן.

דוד חיון: אנחנו לא מאשרים לוח שידורים.

היו"ר אמיר גילת: זה קול קורא.

ליאת בלום: זה דרמה יומית.

היו"ר אמיר גילת: יש פה ארבעה מוועדת תוכן בכל מקרה.

דוד חיון: ארבעה מתוכן זה קוורום.

היו"ר אמיר גילת: זה לא אישור לוח שידורים. יש קוורום.

דוד חיון: ארבעה.

היו"ר אמיר גילת: זה לא רלבנטי. אם זה אישור לוח משדרים אז צריך חמישה, אבל זה לא לוח משדרים אז מספיק שלושה, לפי ההחלטה שלנו, שמספיק שלושה לקוורום.

דוד חיון: נאשרר את זה בלוח שידורים.

ליאת בלום: זה מה שאני אומרת, אם אפשר לאשר את זה בוועדת התוכן.

היו"ר אמיר גילת: אין בעיה, אבל לא צריך לאשרר ויש פה קוורום. כשלוח המשדרים יובא לאישור זה ממילא יובא שוב.

דוד חיון: אבל אם יש קוורום?

היו"ר אמיר גילת: אבל יש קוורום אז לא צריך לאשרר את זה. לא צריך ליצור בעיה איפה שהיא לא קיימת. אני אומר עוד פעם, יש פה ארבעה מוועדת תוכן וההחלטה היא כדת וכדין, ואנחנו מנחים את ההנהלה לפרסם קול קורא לדרמה יומית/סיטקום סוגה עילית, שתעסוק במערכת יחסים בין יהודים וערבים. שהרקע שלה יכסה יהודים וערבים במדינת ישראל, או נושא אחר - - -

דוד חיון: מה, אנחנו מעתיקים מעבודה ערבית, למה?

היו"ר אמיר גילת: אבל הסברתי למה, אני הסברתי בהתחלה למה.

דוד חיון: לא יודע, לא נראה. לא נשמע.

היו"ר אמיר גילת: רוח הדברים ברורה.

וופא פאהום זועבי: לי נשמע.

היו"ר אמיר גילת: התקציב צריך להיות גם מהמדיה בערבית וגם מהטלוויזיה הישראלית.

יוני בן מנחם: יחסי יהודים וערבים לא הסתיימו בגלל שהייתה תכנית שקוראים לה עבודה ערבית. זה עוד יעסיק אותנו עוד הרבה.

וופא פאהום זועבי: יעסיק, יעסיק, כל עוד אנחנו חיים.

היו"ר אמיר גילת: שהרקע שלה עוסק גם בחברה היהודית וגם בחברה הערבית, נגדיר את זה ככה. זה יכול להיות גם על חברת תעופה שטסים בה ערבים ויהודים.

וופא פאהום זועבי: בכל נושא. כל נושא הוא קשור.

היו"ר אמיר גילת: הדרמה תדבר בשתי השפות.

דוד חיון: יואב, מי מגדיר איזה ז'אנר זה נחשב?

דבורה הנדלר: זאת אומרת שיהיה פסקול או עברית או אנגלית, וכתוביות?

היו"ר אמיר גילת: כן, יהיו כתוביות בכל מקרה.

דוד חיון: לא, אם זה סיטקום.

מושון מצליח: סיטקום זה בעייתי, אבל דרמה זה סוגה עילית.

יואב גינאי: אני לא רואה בזה בעיה. על פי החוק לא יכולים לאשר בסוגה עילית כתוביות מיוחדות.

דבורה הנדלר: זו תכנית מיוחדת.

יוני בן מנחם: אם זה לא סוגה עילית, אז מה סוגה עילית?

דוד חיון: לא, אבל אם זה יהיה סיטקום בסגנון החיים זה לא הכל, אז זה לא נחשב כסוגה עילית.

היו"ר אמיר גילת: בסדר. מבחינת המוסדות אני לא חושב שאנחנו נערים קשיים.

דוד חיון: רגע, עבודה ערבית זה ז'אנר עליון?

היו"ר אמיר גילת: וודאי.

ליאת בלום: תקבלו החלטה שזה יהיה סוגה עילית.

היו"ר אמיר גילת: אמרתי בהחלטה. אני חוזר עוד פעם שהפרוטוקול יהיה ברור: קול קורא להפקת דרמה יומית/סיטקום שיוכר כסוגה עילית, זה אחד. שתיים, דרמה עונתית שתעלה לשידור, אנחנו מקווים, נא לעשות מאמץ, כמו שהציע המנכ"ל, מיד אחרי החגים. זאת אומרת ארבעה ימים בשבוע וביום החמישי לקט. זהו, ושהיא תעסוק גם בהוויה של החברה הערבית וגם בחברה היהודית בישראל לפחות, אפשר גם יותר אבל לפחות והאינטראקציה ביניהם, ושתדבר בשתי השפות – גם ערבית וגם עברית. זו ההחלטה לגבי הקול קורא.

דוד חיון: אני נגד הקטע של, חס וחלילה לא נגד, אבל שיירשם שאני נגד זה כי זה העתקה של קונספט של ערוץ 2.

היו"ר אמיר גילת: אתה יכול להגיד שעבודה ערבית העתיקה את המסעדה הגדולה גם.

דוד חיון: בסדר, בסדר.

ופא פאהום זועבי: נכון, את המסעדה הגדולה ועוד.

דוד חיון: אז זה אומר שזה בסדר?

וופא פאהום זועבי: אז זה לא אומר שאתה מעתיק מהם.

היו"ר אמיר גילת: אני חושב שדווקא רשות השידור התחילה את ההפקות האלה.

דוד חיון: רגע, שאלה חשובה. יש לנו דרמות מספיק מכובדות שישודרו בשנת 2013 גם ככה, נכון?

היו"ר אמיר גילת: זה לא שייך.

דוד חיון: לא, מבחינת מילוי המסך. עזוב, אני מדבר עכשיו על תוכן.

היו"ר אמיר גילת: לא, אל תדבר עכשיו על תוכן.

דוד חיון: למה? סתם שאלה. שלא נהיה פתאום ערומים מדרמה.

היו"ר אמיר גילת: עוד שעה תשאל.

דבורה הנדלר: רציתי רק להגיד לך שאחד מעתיק מהשני באמנות חזותית כבר שנים. אחד משדרג את השני.

דוד חיון: אה, זו אמנות חזותית?

דבורה הנדלר: אני נותנת לך דוגמה. המרכיב הקולנועי, החלק החזותי - - -

היו"ר אמיר גילת: אני אגיד לך יותר מזה, אם הערוצים האחרים עושים דרמה יהודית וערבית, קל וחומר שהשידור הציבורי צריך לעשות.

וופא פאהום זועבי: בדיוק. וזה גם לא משהו שאתה מעתיק. זה החיים.

היו"ר אמיר גילת: אז אתה רוצה שנעמיד את זה להצבעה או שאתה מצטרף אלינו?

וופא פאהום זועבי: תצטרף וזהו.

היו"ר אמיר גילת: דוד?

דוד חיון: מה?

היו"ר אמיר גילת: להעמיד להצבעה או שאתה מצטרף אלינו?

דוד חיון: אני נמנע.

היו"ר אמיר גילת: טוב, אז יש פה רוב בכל מקרה, אם אין התנגדות.

דוד חיון: יש מהתנגדות לדעה?

היו"ר אמיר גילת: טוב. ארבעה מיליון נוספים ילכו לז'אנר הדרמה, כשפה כבר דיברנו על זה בעבר, שאם אפשר לתת עדיפות לקלאסיקות ישראליות. דיברנו על זה כשאישרנו את השימור. 4 מיליון לדרמה נוספת של יוצר ישראלי ידוע, או במאי נודע. משהו שייתן לנו קצת ארומה של איכות. עיבוד של ספרות ישראלית יכול להיות טוב. אישרנו בעבר.

דוד חיון: כמה פרקים אישרנו?

היו"ר אמיר גילת: אבל עוד פעם, עיבוד של קלאסיקה ישראלית, אני חושב שנגדיר את זה ככה. עיבוד של קלאסיקה ישראלית. אני עוד פעם חושב גם במונחים של מסך איכותי וגם במונחים של יחסי ציבור. זאת אומרת מספיק שאנחנו נגיד שאנחנו עושים את הדרמה הזאת והזאת של כך וכך בבימוי כך וכך, זה יכול לעזור מאד. והדבר האחרון שכבר הובא לפתחנו ביוזמת ההנהלה זו דרמת ילדים. אני גם את זה רואה בחיוב.

יואב גינאי: ילדים ונוער.

היו"ר אמיר גילת: דרמת ילדים ונוער. עוד פעם, אנחנו לא משבצים כרגע. אני חושב שאפשר לתת לזה 4 מיליון שקלים, אלא אם כן טעיתי פה. זה בסדר 4 מיליון שקלים?

דוד חיון: זה לא יותר מדי?

יואב גינאי: זה סביר.

היו"ר אמיר גילת: זה גם עונתי?

יואב גינאי: זה עונתי, בוודאי.

מושון מצליח: כל דבר הוא עונתי. אתה לא יכול לתת מענה לכל השנה, ל-360 יום. זה לא חדשות.

היו"ר אמיר גילת: אוקי, בסדר.

דבורה הנדלר: לאיזה גילאים?

יואב גינאי: זה צריך להיות לדעתי מאזור גיל 14-15.

היו"ר אמיר גילת: כבר פרסמתם קול קורא לזה, נכון?

מושון מצליח: כן, כן.

דוד חיון: כמה תקציב ההפקות של קשת/רשת, יואב?

יואב גינאי: דווקא שלחת מכתב בעניין הזה.

דוד חיון: שלחתי מכתב?

יואב גינאי: לא, פשוט הוא שלח מכתב עם כל תקציב ההפקות.

דוד חיון: יש לך מושג?

יואב גינאי: כן.

דוד חיון: נו, תגיד סכומים, ככה, שנחוש.

יואב גינאי: תראה, זה תלוי. אני יודע שפרק של עבודה ערבית צריך לעלות לדעתי לפחות חצי . . . .

היו"ר אמיר גילת: זה היה בידיעות אחרונות השבוע.

יואב גינאי: 400-500,000 שקלים.

דוד חיון: לא, כמה כלל התקציב שלהם, של ההפקות. כלל, לא הסרגל שלהם.

יואב גינאי: כלל התקציב אני לא יכול להגיד לך.

דוד חיון: לא יודע. טוב, בסדר, לא משנה. נעשה גוגל.

דבורה הנדלר: אתה רוצה לדעת כמה הם שמים בהפקות מקור?

דוד חיון: בכלל. הפקות בכלל.

יואב גינאי: כולל פרסום ודברים כאלה או רק הפקות?

דבורה הנדלר: הוא רוצה הפקות, בלי פרסום.

דוד חיון: של הפקות. שתהיה לנו תחושה מה אנחנו מקבלים פה, מה אנחנו מקבלים שם.

היו"ר אמיר גילת: טוב, חברים, יש לנו את הצרות שלנו. גם אם נדע כמה זה רשת וקשת זה לא יעזור. לנו יש 70 מיליון. תעודה – 15 מיליון שקלים. מה שאני רוצה להגיד בהקשר הזה זה שני דברים. אחד שזה ז'אנר עתודה, זה לא דווקא למחלקת התעודה, שלא יובן שלא כהלכה. יכול להיות שגם מחלקת מורשת ישראל

וגם מחלקת הילדים, זה נקרא מחלקות? מחלקת הילדים, מחלקת מורשת ישראל וכל מחלקה אחרת יכולים ליזום סרט תעודה. מחלקת הבידור.

<u>דבורה הנדלר:</u> קהילות מדליקות.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> נכון, זה בדיוק הדוגמה הנכונה, קהילות מדליקות. קהילות מדליקות זה למשל סרט תעודה שהופק על ידי מורשת ישראל ולא על ידי מחלקת התעודה. כלומר, החלוקה היא לז'אנרים. אותנו, אני אומר ככה בצורה בוטה פה, לא מעניין המחלקות, מעניין הז'אנר.

<u>מושון מצליח:</u> זה כלל שחל על כולם, כולל בדרמה וב - - -

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> ברור, ברור. אבל יש סיבה ש - - -

<u>יואב גינאי:</u> כלומר אין הלימה בין הז'אנרים למחלקות.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> נכון, זו חלוקה מנהלתית של ההנהלה, אנחנו לא נכנסים לזה. אותנו מעניין הז'אנר, שז'אנר התעודה יקבל 15 מיליון שקלים. ובמסגרת הערה אחרת שהייתה בעבר, שלא כל התכניות בערוץ צריכות להיות רציניות וכבדות ועל אבל ועל שכול ועל מחלות קשות, אז יכול להיות שגם סרט תעודה יכול להיות קצת עם חיוך וקצת עם נושא של בידור ונושא קליל יותר.

<u>ווּפא פאהום זועבי:</u> זה שזה עצוב זה לא אומר שזה סוגה.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> לא, סוגה היא בתעודה כן, אבל למשל תולדות הזמר הישראלי יכול להיות בתעודה. זה לא חייב להיות דווקא משהו על נושאים אחרים. פה אני כן רוצה להעיר עוד משהו, כשאנחנו בזמנו החלטנו על הוצאת קול קורא לסדרה על תולדות ארץ ישראל. אז אני חושב שלפחות פרק אחד או שניים, תלוי עוד פעם ביכולות של ההנהלה, שיהיו כבר - - -

<u>דוד חיון:</u> זה לפני הרבה זמן כבר.

<u>דבורה הנדלר:</u> זה יהיה חלק מהתעודה?

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> כן. שלפחות פרק או שניים מהתעודה יהיה - - -

<u>דוד חיון:</u> לפני כמה זמן הוצאנו קול קורא?

<u>יואב גינאי:</u> עוד לא הגיעו הפניות. הפניות אמורות להגיע בסוף השבוע הבא לדעתי.

היו"ר אמיר גילת: אוקי. אז שוב, אין לי שום ציפייה שבשנת 2013 אנחנו כבר נשדר את הסדרה הזאת, זה ברור שלא. אבל החלוקה ארוכת הטווח צריכה להיות שכל שנה מושקע משהו. אז שוב, אני מציע שנקבל את זה כהחלטה שלפחות פרק או שניים, ועוד פעם, אני נותן חופש פעולה פה להנהלה, אבל רוח הדברים ברורה, שתהיה כבר תחילת השקעה בסדרה הזאת בשנת 2013, מתקציב התעודה.

הנושא הבא זה תרבות וזמר עברי. אנחנו נעשה את זה מהר, כי חסר פה אחד החברים, אז אני חושב שלא נתעכב על זה. יש את כל נושא התרבות והזמר העברי, שזה כולל את תכנית האירוח השבועית של יום שישי, כולל דברים אחרים שקשורים לזמר העברי ותכניות תרבות, סליחה, סליחה, אני חוזר בי. זה לא תכנית אירוח. תרבות וזמר עברי זה מגוון תכניות שעוסקות בתרבות ובזמר עברי. זאת אומרת יש פה אני זוכר שכבר הובאו לפתחנו הצעות. נדמה לי שכבר אישרנו את זה בוועדת 250, תכניות תרבות, איריס קול, דברים כאלה שאני כבר לקחתי בחשבון כי אני יודע שאישרנו את זה.

דוד חיון: מה זה איריס קול?

היו"ר אמיר גילת: אישרנו את זה.

יוני בן מנחם: מגזין של תרבות זה נקרא, לא?

היו"ר אמיר גילת: אז לקחתי את זה פה בחשבון כי אני יודע שזה כבר אושר על ידינו, אז לקחתי את זה כנתון.

יוני בן מנחם: גל אוחובסקי.

היו"ר אמיר גילת: שזה 8 מיליון. זה היה נדמה לי 4 ו-2, ואישרתי עוד 2 להמשך השנה. גם זמר עברי. כרגע הוא לא נוכח, אבל יש בינינו אישר שחשוב לו גם נושא הזמר העברי.

דבורה הנדלר: לכולנו זה חשוב.

היו"ר אמיר גילת: בסדר, אמרתי במיוחד למישהו. סתירה – 8 מיליון, שגם אני יודע שוועדת התקשרויות אישרה עקרונית, יותר מעקרונית. אישרה הפקות בתחום הסתירה, אז ראיתי לנכון להקציב ולתקצב גם את הז'אנר הזה, שאגב מוגדר

כסוגה עילית ולכן אין לי בעיה להכניס אותו, כי הוא יעזור לנו להגיע ל-47 מיליון. אז יש 8 מיליון לסתירה. אני חושב שזו אמירה ברורה שלנו ש-10% מיליון מהתקציב, ואפילו יותר מ-10% מהתקציב מוקדש לסתירה. בידור – זה 8 מיליון, כשפה לקחתי בחשבון כבר תכנית אירוח שבועית של יום שישי, עוד תכנית בידור ככל שההנהלה תחליט. בקיצור, מה שהיא רוצה לעשות עם נושא התרבות, אבל מבחינתנו כמובן זה כולל את תכנית האירוח של יום שישי.

דוד חיון: ככל שהיא תחליט וזה יובא לאישורנו. רק שלא יהיו פה אי הבנות, כן?

היו"ר אמיר גילת: בסדר. אנחנו מקצים לתחום הבידור כרגע 8 מיליון. תכניות אירוח זה לא פה.

דוד חיון: זה לא מובן.

היו"ר אמיר גילת: זה לא פה. אנחנו מאשרים את תחום הבידור ואני מציין שזה כולל את תכנית האירוח, 8 מיליון. אירוויזיון, פסטיבל הזמר ויום העצמאות והפקות מיוחדות – 2 מיליון שקלים. אני שמתי 2 מיליון בלבד, במחשבה שאולי את פסטיבל הזמר הבא נעשה אחרי 2014. כלומר שלא נצטרך להוציא שני פסטיבלים בשנה, כי הפסטיבל הזה הוא 2013, אז לעשות אותו בשנת 2014.

יוני בן מנחם: אבל אם זה יהיה מוצלח?

היו"ר אמיר גילת: אז בסדר, אז אולי ניקח. אנחנו נהיה פתוחים להסטות, אבל כרגע, וגם יום העצמאות וגם הקדם - - -

יוני בן מנחם: יש הרבה ... ...

היו"ר אמיר גילת: אצלנו. אני מדבר מבחוץ. בסדר. זה נושא אחר. אז זה לגבי האירוויזיון. כשאני אומר אירוויזיון, הפקות מיוחדות זה אירוויזיון, פסטיבל, יום העצמאות, כשרגע זה רק 2 מיליון. אני יודע שזה מעט, אבל אלף יום העצמאות אנחנו יכולים לדעתי להקטין קצת את ההוצאה כי זה פר תכנית בודדת. פסטיבל, הצעתי את הפתרון הזה וזה משאיר אותנו עם עלות סבירה לקדם האירוויזיון.

דוד חיון: הרייטינג נמוך בערב יום העצמאות בכלל בערוצי הטלוויזיה.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אצלנו אותו דבר. 7% אצלנו.

<u>יואב גינאי:</u> ... באים אלינו משום מה.

<u>דוד חיון:</u> כמה?

<u>מושון מצליח:</u> לא יודע. תמיד באים - - -

<u>דוד חיון:</u> כמה אחוזים, לא למה.

<u>יואב גינאי:</u> אה, כמה? משהו כמו 7%.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אני לא רוצה להשקיע כל כך הרבה כסף בתכנית אחת שירית, שידרת. אין הרבה הזדמנויות לשדר אותה בשידורים חוזרים. אז אני לא אומר שלא צריך לעשות תכנית ליום העצמאות, אבל הייתי חושב פעמיים אם לא להקטין את העלויות, ושוב, אני לא נכנס לזה כרגע. ההנהלה תבחן, יש לה כרגע את ה-2 מיליון שקלים שהסברנו, ואפשר לשחק איתם. אני רוצה להסביר את סעיף 9, סעיף הפיתוח, כי הוא גם קשור לרעיון - - -

<u>ערן הורן:</u> אמיר, כמה הוקצה לדרמה?

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> 4 מיליון לדרמה, 8 מיליון לדרמה יומית ועוד 4 מיליון לדרמת ילדים ונוער. 16 מיליון סך הכל דרמה. אני אחר כך אסכם את הז'אנרים.

<u>יואב גינאי:</u> יש כאן סיכום.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אוקי. את סעיף 9 אני רוצה להסביר, כי הוא מתקשר לעוד רעיון שהיה לי לגבי נושא הפיתוח. אלף אנחנו רוצים להשקיע בפיתוח, כי לא תמיד אתה רוצה לקנות סדרה, חברי ועדת התוכן מכירים את זה היטב, לא תמיד אתה רוצה לקנות סדרה מראש שהיא for granted ואנחנו תמיד שואלים כמה נקודות יציאה יש וכו'. והרעיון שלי בהקשר הזה הוא פשוט לשדר פיילוטים. כלומר, להקצות 80,000 בממוצע לפרק, שזה אם הסתכלתי נכון הממוצע לפיילוט, לעשות משהו כמו עשרה כאלה, ולהגיע לסך של כמיליון שקלים עבור פיילוטים שאנחנו נפרסם קול קורא, זאת אומרת יצטרכו להחליט איך לעשות את זה. והציבור - - -

<u>דבורה הנדלר:</u> והציבור יצביע?

היו"ר אמיר גילת: כן, כן. ואז אנחנו נשדר והפרס כביכול יהיה שבשנת 2014 אנחנו נפיק מהפיילוט הזוכה סדרה. עכשיו, זה יכול להיות תעודה, זה יכול להיות דרמה. תפתחו את זה. ושוב, אני לא נכנס כרגע לתקנון ול-איך לעשות את זה. את זה ההנהלה תעשה. אני כרגע נדרש לזה רק בגלל ההקצאה שהייתי רוצה להקצות לזה מיליון שקלים.

דבורה הנדלר: אמיר, איך הציבור יצביע? יש מנגנון?

היו"ר אמיר גילת: עזבי עכשיו, נמצא את המנגנון.

וופא פאהום זועבי: השאלה איך זה מתיישב עם היציבות ועם מסך קבוע - - -

היו"ר אמיר גילת: באחת מתחילת העונות, זה דווקא יכול להיות באז אדיר שאנחנו נותנים לציבור. אני מדבר על 10 פרקים, זאת אומרת שבועיים.

יואב גינאי: אמיר, צריך לבדוק האם זה נחשב לנו כהתקשרויות.

היו"ר אמיר גילת: בטח כהתקשרויות. פיתוח זה התקשרות. אין סיבה, אני לא רואה סיבה שפיתוח זה לא התקשרות. פיילוט נחשב לך התקשרות. פיתוח, סליחה. אז אני לא רואה שום סיבה שפיתוח לשידור לא יחשב לך.

יואב גינאי: אני מדבר על שעות השידור עצמן.

היו"ר אמיר גילת: בסדר, זה זניח.

יואב גינאי: מספר שעות 80 וכמה, 82 שעות - - -

היו"ר אמיר גילת: נו, אז למה שלא, תעשה את זה סוגה עילית. תגדיר את זה שזה רק סוגה עילית. ואז זה נותן לנו שבועיים ברצף לפתוח לאיזה יומיים באז כה של שבועיים, חמישה ימים ועוד חמישה ימים של התחרות הזאת. אחר כך אפשר לעשות בחירה וכו'. אפשר לעשות מזה איזה פסטיבל. מיליון שקלים מורשים להשקיע בזה, זה סכום זניח. אפשר לקבל דברים טובים.

יואב גינאי: כהפקה פנימית לא חיצונית.

היו"ר אמיר גילת: זה חיצוני.

יואב גינאי: אם רוצים מנגנון הצבעה וכל הדבר הזה.

ליאת בלום: יואב מדבר על מנגנון שיש להפעיל - - -

היו"ר אמיר גילת: לזה אני לא נכנס כרגע. אני מדבר כרגע להקצות מיליון שקלים לצורך פיתוח לשידור.

ליאת בלום: זה מה שיואב אומר. יואב אומר להפעיל את זה, לשדר את זה, לעשות הצבעה.

היו"ר אמיר גילת: אה, אולי גם את זה אפשר.

דבורה הנדלר: אבל ליואב יש מדור של התקשרויות, אולי זה זה.

היו"ר אמיר גילת: בסדר, עזבו רגע את המנגנון. לצורך העניין גם אם בסוף לא נעשה תחרות, לא יקרה כלום. זאת אומרת אז אנחנו נותנים פתח ליוצרים חדשים.

ופא פאהום זועבי: אפשר לקבוע על סמך רייטינג, מה היה הכי נצפה.

היו"ר אמיר גילת: בסדר. אני אומר לא ניכנס כרגע למנגנון. כל מה שאני רוצה כרגע, ואפילו אני אגיד את זה הכי פורמאלי. כרגע לשריין מיליון שקלים לפיתוח, בסדר? שבזה אין שום בעיה.

יואב גינאי: חשוב לציין פיתוח לשידור - - -

היו"ר אמיר גילת: רגע, אני אומרת פורמאלית אין - - -

דבורה הנדלר: זה לא תחקירים.

היו"ר אמיר גילת: בסדר. אני רק אומר שמיליון שקלים פיתוח לשידור וההנהלה כבר מוזמנת לחשוב על המנגנון, בעיקר יואב, לעשות את זה כמה שיותר מהר כדי שבאמת מיד אחרי החגים נוכל כבר לשדר את זה. אני בטוח שיש בשוק מספיק פיילוטים טובים ומוכנים כבר, שאנשים רק ישמחו שניתן להם את האכסניה לשדר. זה לגבי הפיתוח. ואני מסכם את דברי בנושא של הערבית. כבר פתחתי ואמרתי שבמונחים מספריים הערבית צריכה לקבל 14 מיליון שקלים. 4 מיליון שקלים כבר השקענו בדרמה היומית, נשארנו עם 10 מיליון. אני רשמתי פה 10 מיליון שקלים לערבית ואני חושב שאנחנו נבקש מוועדת המדיה בערבית לקבוע את התמהיל הפנימי של החלוקה. רק שחייב להיות - - - -

דבורה הנדלר: סוגה עילית.

היו"ר אמיר גילת: יפה, בדיוק. לפחות מחצית. איפה כמה ערבית צריך סוגה עילית, מורן? צריך לשמור על כך שלפחות מחצית מהסכום יושקע בסוגה עילית, כי אחרת אנחנו לא עומדים ביעד. ואני אגב הייתי שמח אם אפילו יותר ממחצית.

חני פרי: למה לא כמו כולם, שני שלישים?

היו"ר אמיר גילת: נכון, מצוין. שני שלישים גם בערבית. ואז, אם אני מסכם את הז'אנרים, יש לנו 16 מיליון שקלים לדרמה, 15 מיליון שקלים לתעודה, 8 מיליון שקלים לזמר, 8 מיליון שקלים לסתירה, 8 מיליון לבידור, 2 מיליון שקלים להפקות מיוחדות, מיליון שקלים לפיתוח, 10 מיליון שקלים לערבית, והסוגה העילית. ככה, יוצא סך הכל דרמה 27%, מתוך השידורים בעברית. סך הכל דרמה יוצא 27%, סך הכל סתירה 13%, סך הכל תעודה 25%, תרבות ובידור 30%, פיתוח 5%, זה סך הכל העברית, החלוקה הפנימית. ואם אני לוקח על הז'אנר הכללי, אז דרמה יוצא 23% מכלל התקציב. סתירה 11%, תעודה 21%, תרבות וזמר עברי 14%, בידור 11%, פיתוח 1%. סוגה עילית ערבית כתבתי 8 מיליון ואנחנו רוצים 1 מ-8 מיליון - - -

מושון מצליח: מתוך זה שני שלישים.

היו"ר אמיר גילת: לא, לא, לא, שני שלישים מעשרה מיליון. אז בסדר, עשיתי 8. 8 מיליון סוגה עילית בערבית, שזה 11%, שונות בערבית זה 3% ושונות עברית זה 3%, סך הכל 100%. אני מצרף את זה לפרוטוקול וזו החלוקה. יש הערות?

יואב גינאי: אני רוצה להעיר משהו בנוגע לעניין של הסוגות, הסוגה הערבית והעברית. ישנן תכניות שבהחלט אפשר לעשות להן אדפטציה לערבית, הן יכולות לעניין את הקהל הערבי. שומרי הסף זה דוגמה מצוינת, דבר שאפשר לעשות לו אדפטציה אם מדובר בקריינות, אם מדובר בתרגום וכו' וכו'.

היו"ר אמיר גילת: רעיון מצוין. זאת אומרת אתה אומר לקחת את הסדרות והדרמה אולי, ... מפיקים בעברית ושהן ישודרו ככל שהן מתאימות.

יואב גינאי: ככל שהן מתאימות, כמובן.

היו"ר אמיר גילת: לא כל דבר. ואז זה יכול לחסוך עלויות. זאת אומרת התרגום הוא כהפקת מקור?

ווּפא פאהום זועבי: התרגום עצמו? גם ככה יש תרגום.

ליאת בלום: יש שאלה לגבי תרגום ויש שאלה לגבי דיבוב. יש כרגע שתי שאלות.

היו"ר אמיר גילת: אז אתם יכולים לבדוק את זה קודם כל? אוקי. אבל זה מנדט של המדיה בערבית ואני לא רוצה להיכנס לזה. את זה צריכה להחליט ועדת המדיה בערבית לגבי השידורים - - -

מושון מצליח: תרגום בכתב זה לא נחשב.

היו"ר אמיר גילת: ודיבוב כן?

מושון מצליח: דיבוב כן, כי אתה מביא שחקנים ואתה משלם להם.

היו"ר אמיר גילת: הלשכה המשפטית תבדוק את הבקרה של תכניות מתורגמות לערבית בדיבוב ובתרגום.

ווּפא פאהום זועבי: גם ועדת המדיה בערבית תבחן את ההצעה הזאת.

היו"ר אמיר גילת: ברור, ברור, אני לא מתכוון לדון בזה כרגע, זה של המדיה בערבית. עוד הערות, ערן?

דבורה הנדלר: אבל אם זה הוכיח את עצמו?

ערן הורן: שתי הערות. אחת, אני מציע שההחלטה הפורמאלית תנוסח במונחי אחוזים ולא סכומים כי התקציב משתנה על פני השנה והוא יכול להשתנות לפי שינוי באומדן ההכנסות. שתיים, צריך לתת את הדעת שוועדת התקשרויות אישרה כבר, לדברים שלא נחתמו בשנת 2012, ב-90 מיליון שקלים. אני לא יודע אם זה מייצר מחויבות מול המפיקים, לא מייצר. זה לא שמתחילים את זה מאפס.

דוד חיון: אבל זה כפוף למוסדות.

מושון מצליח: ... עברו פה ועדות.

דבורה הנדלר: רגע, עברו בוועדת 250?

דוד חיון: לא ב-250.

מושון מצליח: ב-250 אולי לא. אולי אלה ב-250 גם.

דוד חיון: קודם ועדת 250 ואחרי זה התקשרויות? איך זה יכול להיות?

יואב גינאי: כן. לגבי תרבות למשל - - -

היו"ר אמיר גילת: אני השתדלתי לקחת בחשבון כל מה שאני יודע ככה מידע כללי.

ערן הורן: למשל בערבית יש שתי תכניות שלמיטב ידיעתי הן לא סוגה עילית והן מסתכמות כמעט ב-5 - - -

היו"ר אמיר גילת: הערבויזיון והקיד סטאר, נכון?

ערן הורן: לא. מירה עוואד והקיד סטאר.

היו"ר אמיר גילת: בסדר, אז החשבתי את זה. מה שאני יודע לקחתי בחשבון. אז מה שאני מבקש עוד - - -

חני פרי: למרות שזה 5 מתוך ה-10 וזה לא סוגה עילית. זה מה שהבנתי.

היו"ר אמיר גילת: 5 מיליון ולהם יש 2 מיליון שקלים.

חני פרי: מתוך ה-10, זאת אומרת הם לא יעמדו ב - - -

ליאת בלום: צריך לעשות מיפוי למצב ההפקות כרגע וכמה מהן ברמת מחויבות שאי אפשר לסגת ממנה. כבר היינו פעם אחת בסרט הזה. כי אם יש דברים שכבר עברו ועדות ואנחנו כבר בחילופי טיוטות, אז קיים סיכון משפטי אם אנחנו נודיע עכשיו למפיק שלא. אז קודם כל צריך לראות מה מצב המחויבות שיש כרגע בהפקות, ואז להלביש את זה על זה.

היו"ר אמיר גילת: בסדר. אז אלף ההחלטה התקבלה - - -

מושון מצליח: צריך לעשות השלמה בין ההחלטה פה לבין מה שסיכמנו.

היו"ר אמיר גילת: בסדר. אחד, ההחלטה לגבי מדיניות ההתקשרויות לשנת 2013 מאושרת. היא גם כרגע נקובה בסכומים אבסולוטיים וגם באחוזים.

להערת סמנכ"ל הכספים ציינתי גם את האחוזים, אז יש פה גם אחוזים, רק שאני מבקש שאם יהיה גידול בהכנסות מעל 70 מיליון, אז ממילא שזה יבוא עוד פעם כדי שנוכל לראות. אם זה בשוליים אז זה לא משנה מיליון, אנחנו פה מדברים בצרות של עשירים. אבל בשוליים, אז נמשיך באחוזים, אבל אם זה גידול דרמטי, אז אני חושב שכן כדאי לבוא לפה עוד פעם ולהסתכל על כל העוגה מחדש במהלך השנה. הערה שנייה, כפי שאמר המנכ"ל, ההנהלה תבחן את ההתקשרויות שלגביהן יש כבר משא ומתן מתקדם, או איך את מגדירה את זה?

__ליאת בלום:__ יש חילופי טיוטות.

__היו"ר אמיר גילת:__ חילופי טיוטות ולעשות התאמות.

__ליאת בלום:__ מה שזה אומר, אנחנו כבר נתנו על זה הרבה פעמים חוות דעת. יש שלב שבו רק הודענו למפיק, עוד לא הכנסנו אותו למשא ומתן. מן הסתם הסיכון המשפטי פה הוא נמוך יותר. יש כאלה שכבר סיימנו חילופי טיוטות, עבר אישורי מוסדות, כאן הסיכון המשפטי שנודיע לו בשלב הזה לא, הוא גבוה יותר.

__היו"ר אמיר גילת:__ בסדר, אבל אם המוסדות עכשיו קיבלו החלטה לגבי שנת 2013?

__דוד חיון:__ רגע, מישהו שנגיד - - -

__וופא פאהום זועבי:__ אבל המשא ומתן הוא לא בכפוף ל-?

__ליאת בלום:__ תפוחים מן המדבר לא נכנס בשנת 2012?

__דוד חיון:__ בטח נכנס.

__יואב גינאי:__ אז אני אמרתי.

__היו"ר אמיר גילת:__ אבל עזבו את זה עכשיו, זה לא רציני ככה.

__יוני בן מנחם:__ אנחנו נמפה את זה מחדש.

__וופא פאהום זועבי:__ אבל איך מנהלים משא ומתן? זה לא בכפוף לאישור המוסדות? הרי מי שבמשא ומתן איתנו יודע שאנחנו לא - - -

__היו"ר אמיר גילת:__ חברה, מה שאני - - -

__ליאת בלום:__ גל אוחובסקי ייחשב בשנת 2013.

היו"ר אמיר גילת: בסדר. אני אומר שוב, דברים שאני יודע שאושרו על ידי המוסדות, לקחתי בחשבון וציינתי את זה לאורך כל הדרך. יכול להיות ששכחתי, לא הובא לידיעתי, לא יודע. אז אם יש דברים, המנכ"ל אמר ביזמתו שיבדוק.

יוני בן מנחם: אנחנו נמפה את הכל מעתה והלאה.

היו"ר אמיר גילת: נכון. כך שאם אין הערות, אז למען הסדר הטוב תודיע שאין שום התחייבויות שחורגות מהמדיניות, ואם יש כאלה, אז אנחנו נבחן אותן לגופו של עניין ונראה אם נצטרך לעשות הסטה כזו או אחרת בתקציב. עכשיו לגבי סרגל העלויות, יושב ראש ועדת הכספים בעניינים הכספיים.

ווּפא פאהום זועבי: עכשיו זה וועדת הכספים?

היו"ר אמיר גילת: לא, לא, לא, זה עדיין במשותף.

דבורה הנדלר: בוועדת תוכן ביקשנו ש - - -

דוד חיון: כן, לא בוועדת תוכן. ככה, יש מה שנקרא מושג שנקרא סרגל עלויות בברנז'ה, שזה אומר כמה אמור לעלות פרק טיפוסי של דרמה, של בידור, כל סוג תכנית שהוא. יושב הראש במיוחד וגם אני עמדנו על זה שזה יוצג לנו לפני שאנחנו מאשרים בשנת 2013. בשנת 2012 מחלנו על זה בגלל הלחץ, אבל דיברנו על זה גם בוועדת התוכן וגם בוועדת 250. אני זוכר שבוועדת תוכן הרבה פעמים זה נשאל, ובוועדת 250 דנו בזה כמה פעמים, שאנחנו דורשים סרגל עלויות כדי שנוכל לתמחר באופן הגיוני תכניות. נוצר מצב, ואני צריך לתת גילוי נאות, שלא מעט תכניות אני הצבעתי נגד, חלק הייתי במיעוט, חלק לא במיעוט.

ווּפא פאהום זועבי: על מה הצבעת נגד?

דוד חיון: לא זוכר.

דבורה הנדלר: בהתקשרויות?

ווּפא פאהום זועבי: באיזה ועדה?

דוד חיון: בוועדת 250. משום שנראו לי עלויות יקרות מדי ולא היה שום מדד השוואה כדי לדעת מה העלויות האמיתיות. על כן אנחנו ביקשנו, אנחנו הודענו והחלטנו בוועדת 250 שללא סרגל עלויות אנחנו לא נאשר תכניות

בשנת 2013 ואני מבין שוועדת ההתקשרויות הכינה סרגל כזה. אתם גם קיבלתם? הוועדות קיבלו את הסרגל. אני חושב שקיבלו את הסרגל ואני רוצה להגיד משפט אחד לפני שגם אמיר מתייחס לזה. שהסרגל לדעתי לא מספיק טוב. יש טווחים גדולים מדי בין המחירים שמצוינים שם. למשל בדרמה כתוב בין 150,000 שקלים ל-500,000 שקלים לפרק. זאת אומרת יש יותר מדי גמישות. גמישות זה חשוב, אתם צריכים לקבל את הגמישות, אבל זה מוגזם. אני חושב שצריך לצמצם את הטווחים, כדי שבעצם אם אנחנו לא נצמצם את הטווחים – מה שהיה הוא שיהיה, זה הכל. לא יהיה שום שינוי בתמחור. אמיר, אתה רוצה להתייחס?

__וופא פאהום זועבי:__ אני רוצה לבקש להתייחס. אלף על איזה סרגל אנחנו מדברים? אני לא יודעת על מה.

__דוד חיון:__ לא קיבלתם?

__היו"ר אמיר גילת:__ קיבלנו, קיבלנו.

__דבורה הנדלר:__ אמיר, לא קיבלנו.

__וופא פאהום זועבי:__ מה זה הסרגל הזה? איך אפשר להתייחס? אתה אומר טווחים. אני לא יודעת מה זה.

__היו"ר אמיר גילת:__ סרגל עלויות. לפני שבועיים.

__וופא פאהום זועבי:__ זאת אומרת שצריך להיות איזה שהוא גרף, משהו, שבין עלות לתכנית?

__דוד חיון:__ כתוב נגיד דרמה, בין זה לזה. וועדת ההתקשרויות הכינה.

__וופא פאהום זועבי:__ אבל אין לי מושג על מה מדובר. אתה ראית את הסרגל הזה?

__היו"ר אמיר גילת:__ יש לך אותו פה?

__דוד חיון:__ לא.

__היו"ר אמיר גילת:__ טוב, תיכף. הייתה כנראה איזו שהיא תקלה ותיכף נראה.

__דוד חיון:__ אני קיבלתי.

וופא פאהום זועבי: לא, כי המונח הוא חדש לי.

דוד חיון: זה נדון עד עכשיו בעיקר בוועדת 250.

מושון מצליח: זה בוועדת ההתקשרויות כאילו.

וופא פאהום זועבי: זה הגדרה שלנו הסרגל הזה, או שיש מונח כזה שקיים בשוק?

מושון מצליח: סרגל עלויות זה מונח שקיים בשוק.

היו"ר אמיר גילת: בוא, תן לנו איזה שיעור קצר גם לגבי עלויות הפקה, תעודה, דרמה, בלי מספרים. תגיד למה יש הבדלים ותדבר גם על נאותות הפקה.

מושון מצליח: אני אתייחס דווקא לסוף הדברים של דוד. המרווח חייב להישאר. הניואנסים בהפקות הם כל כך גדולים בין הפקה אחת לשנייה. כלומר זה עומד על סרט תעודה - - -

דוד חיון: כן, אבל זה מוגזם. הגזמתם.

מושון מצליח: רגע, את זה לקחתי מהשוק. זה לא סתם. ככל שאתה משתמש יותר בחומרי ארכיון מחו"ל למשל, העלות שלך קופצת לאין סוף. אתה לא יכול לדעת. וככל שהעשייה היא זה שאני מראיין את אמיר ואמיר מראיין אותי, ואנחנו עושים סרט תעודה והולכים פה בהרחבה, בין סרט כזה לבין הסרט הראשון שציינתי, השני, לפעמים יכול להיות פי חמישה. כלומר, אתה חייב לתת איזה שהוא מרווח של עשייה. אם אתה לא נותן איזה שהוא מרווח של עשייה, אתה כובל - - -

דוד חיון: אז תפרטו. תפרטו.

היו"ר אמיר גילת: תראו, שנייה, כל הכוונה שלנו מבחינת המוסדות לבנות סרגל עלויות כדי שבאה אלינו הפקה, אנחנו טמבלים לצורך העניין.

דוד חיון: הדיוטות.

היו"ר אמיר גילת: הדיוטות, יפה, מילה יותר טובה. אנחנו לא יודעים כמה צריך לעלות סרט תעודה, אנחנו רוצים לראות שההוצאה סבירה. לכן דיברנו על סרגל עלויות ואני חושב שההנהלה עובדת אותו דבר. זאת אומרת אין פה איזו שהיא

סתירה. רק אנחנו ההדיוטות רוצים שכשמגיעה אלינו דרמה או תעודה או תכנית אירוח או כל דבר אחר, לדעת שזה עומד בסרגל העלויות. עכשיו, אם הסרגל הוא רחב מאד, אז זה לא נותן לנו כלום. ואז השאלה אם אי אפשר ליצור סרגל, יש לך את הסרגל פה?

דוד חיון: סרגלי משנה.

יואב גינאי: אם יש לי את הסרגל? אני חושב שכן.

היו"ר אמיר גילת: ואז אפשר להגיד דרמה תקופתית ככה, דרמה יומית ככה, תכנית אירוח ככה - - -

מושון מצליח: לכל ז'אנר?

היו"ר אמיר גילת: לא, אני אומר, הרי אנחנו לא עושים את זה בשביל-. עושים כדי שיהיה לנו, כשאנחנו באים - - -

דוד חיון: יש לנו אחריות על מה שאנחנו מאשרים. זו אחריות שלנו.

מושון מצליח: בסדר, אבל .... לישיבה. להפקה מסוימת אתה נותן ככה ולהפקה שנייה אתה נותן אחרת.

דוד חיון: עדיין, עדיין צריך סרגל, בשביל לא להתחיל כל פעם את ה - - -

יואב גינאי: אני חושב, אם יורשה לי, אני חושב שמדובר בדברים שיורדים לרזולוציות מאד - - -

היו"ר אמיר גילת: עוד פעם, לא היית פה, אמרתי את הדבר הבא.

יואב גינאי: אבל יש דרמה עם כוכבים גדולים מאד - - -

היו"ר אמיר גילת: יואב, יואב, שנייה. תעזרו לנו אתם. אני אומר ככה, אני חוזר על דברים שאמרתי כשהיית בחוץ. יש לך את זה פה?

יואב גינאי: לא, אין לי. חשבתי וזה נייר אחר.

היו"ר אמיר גילת: טוב. אנחנו, המונח שהשתמשנו פה היה – אנחנו הדיוטות. אנחנו לא יודעים כמה עולה דרמה. עכשיו, כשמגיעה, ואני פשוט מנסה לחסוך את הוויכוח שיש בכל ישיבת ועדת 250 כמעט. כשבאה אלינו דרמה או תכנית

אירוח או WHAT EVER, שאנחנו נדע אוקי, זה בסרגל שלנו. אני מבטיח לך אני שואל אותך זה בסרגל, אם אתה אומר לי כן – אני מאשר את זה ב-250. עכשיו, אם אתם אומרים שזה מאפס עד 10 מיליון, אני סתם מגזים, אז זה לא נותן לנו כלום.

ליאת בלום: יש לי שתי הערות. אחת לגבי מה שאמרת בעניין של נאותות הפקה. נאותות הפקה זה מושג בשוק - - -

היו"ר אמיר גילת: כן, זה - - -

ליאת בלום: לא, לא, זה אותו דבר. זה מה שאני מנסה להגיד כאן. זה רץ בשוק מכיוון ש - - - שנייה רגע, אני אסביר. המושג הזה נולד ממע"מ בשביל שיכירו לקשת ורשת בהפקות מקור, מחייבים אותם בהוצאה מסוימת. זה אותה נאותות הפקה שיוצרים כל הזמן מדברים עליה. אחרת זה לא מוכר להם כהפקה מקומית קנויה.

דוד חיון: אז זה מושגים שונים.

ליאת בלום: נכון. ורשות השידור - - - הם צריכים להוציא סכומים מסוימים - - -

דוד חיון: לפי המכרז.

ליאת בלום: עכשיו, הם בעצם יצרו את המושג הזה של נאותות הפקה, כי כך זה יוכר להם. מה שלא יעמוד באותם סכומים, לא יוכר להם כהפקה מקומית קנויה. לרשות השידור אין את החובה הזאת. החוק שלה קובע הפקה מקומית קנויה בהגדרה שקבועה בחוק, ללא קשר לכמה זה עולה.

היו"ר אמיר גילת: חוק אחר.

וופא פאהום זועבי: חוק אחר לגמרי.

דוד חיון: לא, זה מכרז וזה חוק.

ליאת בלום: עכשיו, אנחנו רצינו ליצור. יש כאן ככה ערבוב מושגים. רצינו ליצור איזה שהוא סוג של נאותות הפקה פנימי, לנו, שאנחנו מתמחרים כמה עולה דקת דרמה, כמה עולה דקת בידור וכו', וצרפנו את זה כנספח ב', אני מזכירה לכם, לנוהל ההתקשרויות. אמרנו שצוות המשא ומתן והאישור הסופי של ההפקה, יהיה בכפוף למסמך נאותות הפקה שהרשות תרשום. זה

להערכתי מה שניסינו לעשות באותה ועדת התקשרויות שהמסמך חסר, אבל זה אותו מסמך.

היו"ר אמיר גילת: אני מקווה שתיכף הוא יימצא ואני מתנצל על התקלה. אני אומר שההנהלה, ואני יודע בוודאות, העבירה את זה.

דוד חיון: היא העבירה, ראינו.

ווֹפא פאהום זועבי: יש לי שאלה. האם זה נכון בכלל לעשות סרגל שכזה, כשיואב אומר תקשיבו, זה לפעמים יותר כשיש לך לפעמים סופר סטאר בתכנית, ויש כאלה שאין לך חדשים.

יוני בן מנחם: לכן ניסינו לעשות קטגוריות, תיכף תראי את המסמך.

ווֹפא פאהום זועבי: זה כאילו לשער כמה עולה?

דוד חיון: יש לך אחריות על כל דבר שאת מאשרת. את צריכה לנמק כנציגת ציבור למה אישרת את הכסף הזה.

ווֹפא פאהום זועבי: אתה צודק לגמרי, אבל אני לא יודעת אם הכלי הוא נכון, כי אתה כאילו שואל כמה עולה האוטו הכחול הזה. אבל האוטו הכחול הזה יכול סוסיתא ויכול להיות מרצדס.

מושון מצליח: בדיוק.

דוד חיון: בסדר, אז ענינו לו על זה. אמרנו – תעשה קטגוריות משנה: דרמה כזו, דרמה אחרת, ולא קיבלנו.

ליאת בלום: בגלל זה אמרתי, דוד. אתה צריך להבין שבניגוד לזכייניות, לנו אין את החובה הזאת ואנחנו מאד חוששים שאם ניצור את החובה הזאת, הרי אותו מסמך - - -

דוד חיון: זה שלנו פנימי, מה זאת אומרת?

ווֹפא פאהום זועבי: לא, אין דבר פנימי. אין דבר פנימי.

ליאת בלום: אחרי שאתה קובע מינימום ומקסימום, והאיגודים יידעו את זה, והם יידעו את זה, כי אנחנו .... אנחנו לעולם לא נוכל לקבל הפקות במחיר נמוך יותר, מפני שהדבר - - -

<u>דוד חיון:</u> לא, אם זה יוצא החוצה זה רע מאד.

<u>ליאת בלום:</u> אבל זה חייב לצאת. כל הרעיון היה - - -

<u>ווּפא פאהום זועבי:</u> אבל אין כזה דבר. מה זה שקיפות אם אתה אומר שמשהו פנימי. לא, דוד.

<u>דוד חיון:</u> אבל מה זאת אומרת, רגע, רגע, שנייה. יש סוגיות מסחריות שאנחנו לא חייבים לגלות אותן, עם כל הכבוד.

<u>ווּפא פאהום זועבי:</u> לא, אתה לא מסחרי - - -

<u>ליאת בלום:</u> לא, שנייה, תנו לי להסביר, דוד.

<u>דוד חיון:</u> אם אני נושא ונותן, אז איזה כלי יש לי לשאת ולתת?

<u>ווּפא פאהום זועבי:</u> אתה ייצוג מכוח החוק.

<u>ליאת בלום:</u> בגלל זה אמרתי שיש הבדל בין סרגל עלויות שבו אתם חושבים, לפחות ככה זה נתפס, כמשהו שעוברים עם רשימה כזאת של כמה עולה לי ככה וככה, וזה סרגל עלויות. לבין נאותות ההפקה שניסינו לקבוע. נאותות הפקה זה מסמך כזה ש - - - אלף אני מעריכה שבסופו של יום יהיה פומבי לציבור, וב' הוא כובל את המשא ומתן שלי.

<u>דוד חיון:</u> זה רע מאד.

<u>ווּפא פאהום זועבי:</u> בטח. אז מה זה שקיפות? אתה מוסד ציבורי, אתה חייב להיות שקוף.

<u>ליאת בלום:</u> ולכן הטווח הזה הוא מאד חשוב, כי הטווח הזה מאפשר להנהלה, בתוך הטווח, לראות - - -

<u>דוד חיון:</u> אז גם פרסום הטווח הוא גרוע.

<u>ליאת בלום:</u> אבל זו דרישה.

<u>דוד חיון:</u> כי אז מי שיראו את הסכום הגבוה אז יגידו אנחנו שם.

ליאת בלום: אבל יהיה מאד קשה לעמוד מול דרישת ה... הזאת, כי כל השוק עובד ככה. זה סכומי מינימום שאחרת לא מוכר להם כסוגה עילית ולא מוכר להם - - -

דוד חיון: זה יפעל לטובתנו ברף התחתון וזה יפעל לרעתנו ברף העליון.

ליאת בלום: נכון, אבל היוצרים שבאים מאותו שוק, כל הזמן אומרים. בקשת ורשת לא יכירו בזה כסוגה עילית אם לא נעמוד בסכומי המינימום האלה, אז מן הראוי שלרשות יהיה איזה מינימום משלה.

דוד חיון: את אומרת שבכל זאת?

חני פרי: צריך מסגרות והמסגרות צריכות להיות מנומקות עם חופש.

דוד חיון: לא, ברור שאנחנו יכולים לשאת ולתת. אז צריך לצמצם את הקטגוריות.

ווּפא פאהום זועבי: לכן אני חושבת עכשיו פעמיים על מה שאמרנו קודם.

היו"ר אמיר גילת: השאלה אם את הרף העליון אתה יכול לעשות יותר נמוך ואז להחריג דברים.

ווּפא פאהום זועבי: אבל מה ... ... ואתה סוג ב', אתה חייב להיות ברף הנמוך? ככה אתה תנהל משא ומתן עם מישהו?

דוד חיון: אני לא סוג ב', יש לי הגדרות.

ליאת בלום: ... ... לקחת את ההפקה הכי נמוכה שהגענו בה במשא ומתן לתוצר טוב, שראוי לשידור אבל הכי נמוך, לעומת זאת את ההפקה באותו ז'אנר, הכי גבוהה, וזה הדבר הכי יקר. זאת אומרת פחות או יותר.

יוני בן מנחם: אז אתה תאכל אותה מפה או תאכל אותה מפה.

היו"ר אמיר גילת: אז אני מעדיף לאכול אותה מ - - -

חני פרי: אבל את הרף העליון אתה לא צריך להציג. אתה צריך להציג איזה שהוא רף שאפשר לעבור אותו בכפוף ל-.

__דוד חיון:__ אז בואו נחליט, החל מ-.

__היו"ר אמיר גילת:__ כן, אבל אז זה לא נותן לך כלום.

__דוד חיון:__ או ממוצע. אולי ממוצע?

__וופא פאהום זועבי:__ אני לא יודעת, אני לא חושבת שאנחנו צריכים לשלוף איזו שהיא החלטה עכשיו.

__היו"ר אמיר גילת:__ אנחנו לומדים את הנושא.

__דוד חיון:__ אבל מתי שהוא צריכים לעשות את זה.

__וופא פאהום זועבי:__ כן, אבל לפחות ללמוד אותה, לדעת מה זה סרגל קודם כל. שיהיה את הסרגל. שנבין על מה מדברים.

__דוד חיון:__ אולי אפשר את הממוצע?

__חני פרי:__ ... את החלק עד - - -

__דוד חיון:__ הבנתי. נגיד במקום 50 עד 500, 50 עד 150. ואז במקרים יוצאי דופן להעלות למעלה.

__חני פרי:__ בדיוק. זה צריך להיות מנומק.

__דוד חיון:__ זה משהו.

__היו"ר אמיר גילת:__ שמה?

__דוד חיון:__ היא אומרת לפרסם את התווך הנמוך, התחתון, ובמקרים יוצאי דופן להגיד החלטנו על זה וזה.

__היו"ר אמיר גילת:__ בסדר, עוד דקה זה פה. מורן, זה בפקסים שלך.

__חני פרי:__ במכרזים אתה חייב להציג. יש הרי מחיר ויש איכות ואתה מסביר למה אתה ...

__דוד חיון:__ כן, יש אשכולות.

__חני פרי:__ אותו דבר פה. יש קטגוריות.

__דוד חיון:__ זה מה שאני אומר, לפי קטגוריות.

__חני פרי:__ אתה אומר אם זה גם זה וגם זה וגם זה וגם זה, זה יכול להגיע עד ככה וככה, וגם את זה, או לחילופין להגיד זה הטווח שאני מקבל בקריטריונים מסוימים ומעבר לזה זה חייב להיות מנומק.

ליאת בלום: לעשות רק מינימום .... כמות גדולה אצל היוצרים, ובצדק, כי הסכומים שהרשות תצטייר כמה שהיא נותנת זה - - - -

דוד חיון: אז ממוצע, ואם נפרסם ממוצע?

יואב גינאי: זה גם לא טוב.

ליאת בלום: תראה, היוצרים לא מבקשים לדעת מה נעשה. הם מבקשים איזה שהוא מינימום כדי להשוות אותנו לשאר השוק, וזו דרישה לגיטימית שאני מניחה שבסוף אנחנו נצטרך להיענות אליה.

דוד חיון: לאיזה שוק אתם רוצים להשוות אותנו?

ליאת בלום: פרטי.

יואב גינאי: לא נוכל לשלם פחות על סרט תיעודי שמופק עבור הרשות השנייה, אנחנו .... כשהם יגידו שהעלויות הן עלויות מתומחרות. עכשיו, ישנם סרטי תעודה שעולים הרבה יותר. למשל שמצולמים בחוץ לארץ, ואז אתה שולח - - -

היו"ר אמיר גילת: בסדר, אז אם אנחנו כותבים סרט תעודה - - -

חני פרי: זה קריטריון.

וופא פאהום זועבי: זה קריטריונים, בדיוק.

יואב גינאי: אני מביא דוגמא.

היו"ר אמיר גילת: רגע יואב, למה לא לעשות את הסרגל הכי רזה, ואז אתה יכול לשדרג אותו. הפקה בחו"ל זה ככה, דרמה תקופתית זה ככה.

מושון מצליח: ואז על המחיר הזה, לפי שמן אתה יכול להגיע לפי שניים ושלושה, אם לא יותר.

היו"ר אמיר גילת: לפי מה?

מושון מצליח: אם אתה עושה את הסרגל הכי רזה ואתה הולך למשהו יותר רחב, אתה יכול להגיע לסכומים שהם פי שניים ושלושה, ואז אתה תעמוד פה ותצטרך לנמק - - -

היו"ר אמיר גילת: למה?

מושון מצליח: למה? כי הרגע אני הסברתי לך. דבר אחד זה סרט תעודה ב-150,000 שקלים שהוא נגמר בשיח בינינו כמו שהוא מצולם בחוזה. הוא ראוי לשידור והוא נהדר, ואתה ... סרט תעודה, באותו אורך זמן, שיש בו חומרים מחו"ל, שנורא יקרים מה-BBC - - -

היו"ר אמיר גילת: בסדר, אז תגיד.

מושון מצליח: .... מינימום עלויות פי חמישה ושישה - - -

יואב גינאי: בשביל זה אנחנו מסבירים את העניין גם בוועדות.

היו"ר אמיר גילת: רציתי לחסוך בכל ועדת 250 את הוויכוח.

יואב גינאי: אבל אי אפשר, כי אני חושב שכל סרט זה סיפור בפני עצמו וכל הפקה היא סיפור בפני עצמה.

ערן הורן: אפשר להתייחס?

היו"ר אמיר גילת: כן.

ערן הורן: קודם כל צריך להבין שאתם רואים את הטוטאל, אבל הטוטאל בנוי מתקציב שמורכב מלמטה מהרבה מאד רכיבים. לגבי רוב הרכיבים יש לנו או הסכמים או משאים ומתנים עם ארגונים שמייצגים יוצרים ואנשי עשייה בהפקות, וההסכמים האלה מייצרים תעריפי מינימום. מה זה אומר? זה אומר שחייבים לשלם למישהו שהוא חבר איגוד תעריף מינימום. ברגע שמוצאים מישהו שהוא קצת יותר טאלנט, קצת יותר מפורסם, קצת יותר מוני מושונוב, אז המחירים קופצים. זה אחד. שניים, הטווחים האלה שהופיעו בסיכום של המנכ"ל בוססו על איזו שהיא חשיבה והחשיבה הזאת לקחה כמה דברים. אחד, לקחנו את נתוני שנת 2012 ועשינו על כל ז'אנר את הממוצע – את הטווח התחתון ואת הטווח העליון, כשהטווחים שקיבלתם הם הרבה יותר מצומצמים מהטווחים ש - - -

היו"ר אמיר גילת: זאת אומרת זה סרגל מדעי שמבוסס על סטטיסטיקות של שנת 2012.

יואב גינאי: חד משמעית כן.

ערן הורן: אם תיקחו, סתם בשביל לסבר את האוזן, הפקה של דרמה בממוצע עושה 10,000 שקלים, ב-2012 קנינו דרמה ב-3,000 שקלים וב-

17,000 שקלים, והטווח של הדרמות שהצענו הרבה יותר מצומצם מזה. מעבר לזה, ישנם אנשים בעלי ידע שמכירים את השוק. לכן אני חושב שלא כדאי לצמצם את דרגות החופש. אפשר להסביר, כשחורגים מהסרגל למעלה או למטה, אבל - - -

היו"ר אמיר גילת: זאת אומרת הסרגל הוא ממוצע בעיקרון?

ערן הורן: הוא לא ממוצע.

היו"ר אמיר גילת: ממוצע משוקלל.

ערן הורן: לקחנו את הטווח וקטענו ממנו את נקודות הקיצון, כי אם סרט תעודה או אחר קנינו ב-800 שקלים דקה, אז ידענו שזה חריג והעפנו את זה.

וופא פאהום זועבי: כשהתשתית כבר נמצאת שם.

ערן הורן: נכון.

יואב גינאי: בדיוק.

וופא פאהום זועבי: אני אומר שאם אנחנו נראה את הסרגל יכול להיות שזה יעזור לנו גם להבין, כי אני לא משתכנעת ממה שהחברים כאן אומרים. אז אני רוצה לראות - - -

דבורה הנדלר: אני רוצה להגיד משהו. אני הבנתי שיש שתי מטרות לסרגל. אחת זה כלי לנו, בהתנהלות שלנו, כי לא פעם, דוד יצא, אבל לא פעם דוד אומר זה יקר והוא מצביע נגד.

וופא פאהום זועבי: יקר, אבל אם הוא מציאותי אז הוא מציאותי.

יוני בן מנחם: זה נקרא דו"ח ועדת התקשרויות. זה פרוטוקול רגיל.

היו"ר אמיר גילת: אני זוכר שראיתי את זה. כנראה שאתן לא מוצאות את זה, כי אתן מחפשות סרגל עלויות ולא סיכום ועדת התקשרויות. זה מופיע כסיכום ועדת התקשרויות.

דבורה הנדלר: מה שאני הבינותי בעבר, לאור צרכים שלנו שהתעוררו, והנה דוד, יופי דוד, בדיוק בזמן הגעת. לגבי הסרגל, אנחנו לא פעם בישיבת ועדת 250 מצאנו את עצמנו שואלים – אז רגע, העלות היא אמיתית? היא

אוטנטית? היא נכונה? לא פעם דוד קודם אמר שהוא לא אישר, כיוון שזה נראה לו שהסכום גבוה מדי. זאת אומרת יש לנו צורך באיזה שהוא כלי עבודה, כסרגל פה. זה אחד.

__היו״ר אמיר גילת:__ בזה פתחתי ואמרתי.

__דבורה הנדלר:__ לא, עכשיו אנחנו מדברים על סרגל שגם, אולי לקשור את זה, זה כמובן אולי ..., הסרגל הזה ישמש איזו שהיא קריאת כיוון ליוצרים בחוץ.

__ליאת בלום:__ באופן טבעי הפקה כזאת, כשהרשות בונה כזה סרגל - - -

__וופא פאהום זועבי:__ למה לא?

__ליאת בלום:__ אנחנו נעבוד לפי זה כדי לקיים את ההחלטה, אז - - -

__וופא פאהום זועבי:__ אבל ועדת התקשרויות יכולה גם לבוא ולהגיד לא רק שמה שדוד אומר זה נראה לי יקר, אלא שמישהו גם מסביר את ההתקשרות שדקה כזאת יכולה לעשות 10,000 ויכולה גם לעלות 17,000 שקלים, ואז לשכנע את הוועדה שזאת ההתקשרות הנכונה.

__יוני בן מנחם:__ דבורה, מה שאנחנו עשינו, אנחנו הסתמכנו, שקללנו את מה שאושר בשנת 2012, כל הז׳אנרים, הסתמכנו על הניסיון רב השנים של מושון ושל יואב הרבה שנים, וניסיון כללי ומזה עשינו משהו משוקלל ממוצע, שזה הכי סביר שיכול להיות, עם מרחב פעילות, מרחב גמישות ניהולית, כדי שלא נתקע הפקות כאלה. אבל עכשיו תמיד אנחנו נוכל לתת את ההסברים על כל הפקה והפקה שתהיה. אם יש שאלות ספציפיות יבואו ויסבירו.

__וופא פאהום זועבי:__ גם ככה זה הדיון בסופו של יום.

__יוני בן מנחם:__ נכון.

__דבורה הנדלר:__ סרגל צריך להיות עם איזו שהיא גמישות.

__וופא פאהום זועבי:__ זה לא משהו שמחשק את הרשות בהתקשרויות נוספות ועתידיות, בוא נגיד ככה.

דוד חיון: אתה רוצה ללכת עם ולהרגיש בלי, זה מה שאתה אומר.

וופא פאהום זועבי: אנחנו גם רוצים להיות מציאותיים.

היו"ר אמיר גילת: בגלל ה... של העניין.

דוד חיון: זו בעיה אחרת.

דבורה הנדלר: אי אפשר לשדר לשוק איזה שהוא - - - (מדברים ביחד)

דוד חיון: אבל זה ידפוק אותנו ... - - -

דבורה הנדלר: היו מכתבים של היוצרים שטענו שהסכומים פה נמוכים וזה לא ריאלי.

ליאת בלום: אנחנו בעצם לקחנו את ההפקה הכי זולה ואת ההפקה הכי גבוהה, וצמצמנו את הטווח. לקחנו את הממוצע והוצאנו את נקודות הקיצון. קיבלנו טווח שהוא לא ממוצע דווקא, וזה חשוב להבין שנעשתה פה עבודה על שנת 2012.

דבורה הנדלר: דוד, אי אפשר .... סרגל ...

דוד חיון: זה קרוב למה שאת אומרת, כי הם אומרים לא לקחנו 30 ומיליון, לקחנו 200 ו-600. בין 200 לקחנו באמצע.

מושון מצליח: את המקרים הקיצוניים זרקנו הצידה, צמצמנו.

דוד חיון: שיבואו בטענות, מה לעשות, זה משא ומתן. שיבואו בטענות, הם באים בטענות הרי גם ככה כל שני וחמישי, היוצרים, מה שלא נעשה. גם על זה שאנחנו לא מפרסמים באים בטענות, הם היו במליאה ודיברו על זה, לא? אז מה לעשות? כל דבר הם יבואו בטענות, אז מה זה משנה?

דבורה הנדלר: אבל היו המון מכתבים של היוצרים שהרשות - - -

היו"ר אמיר גילת: הנה, נמצאה האבידה. שיתוף פעולה בין שתי הלשכות הוביל למציאת המסמך. אני מבקש שלא ידלוף החוצה.

יוני בן מנחם: ... שזה לא ... בעיתונות, זה יעשה לנו נזק. אני מבקש מאד, זה דברים רגישים.

דוד חיון: לא, אבל היא אומרת שזה ממילא צריך - - -

יוני בן מנחם: בסדר, כל עוד זה לא בדיונים.

וופא פאהום זועבי: איפה הסרגל?

היו"ר אמיר גילת: תצלם לי ארבעה עותקים שיסתובבו פה בינתיים, מסומנים.

יואב גינאי: נבקש את זה חזרה.

היו"ר אמיר גילת: ברור.

יעקב נווה: תגיד לי אמיר, אתה יודע שביום שישי הישג לערוץ 1?

היו"ר אמיר גילת: כן.

יעקב נווה: אתה יודע איזה?

היו"ר אמיר גילת: כן. אם לא היית מאחר היית שומע.

דוד חיון: על מה הוא מדבר?

יעקב נווה: אתה לא היית באירוע, זה יותר גרוע, דרך אגב. אתה היית צריך להיות שם על הבמה, בין המקבלים. לקבל את הפרס, נכון. פרס הדרמה המוצלחת ביותר בין הערוצים.

דוד חיון: אז אתה עלית וקיבלת את הפרס?

יעקב נווה: אני לא עולה.

דוד חיון: אז מי עלה?

יעקב נווה: ציפינו שאתם תגיעו.

היו"ר אמיר גילת: היוצרים צריכים להגיע.

וופא פאהום זועבי: אני כן הייתי מגיעה אם זה חשוב.

דוד חיון: מרוב שזה חשוב זה לא משודר בטלוויזיה. ירדו על זה באיזה שהוא מקום.

היו"ר אמיר גילת: שנה שעברה זה היה.

דוד חיון: גם השנה ירדו על זה שזה לא משודר בטלוויזיה.

יואב גינאי: בפעם הראשונה מועמדים לאוסקר.

וופא פאהום זועבי: יפה.

היו"ר אמיר גילת: תיכף נדוון על זה בפתח וועדת התוכן. תסביר רגע את המודל, יואב.

יעקב נווה: אבל אני מסכים איתך אמיר, שהם היו צריכים ... יותר. אני הגעתי בגלל ..., לא בגלל ...

דוד חיון: אבל אתה לא רציני, שתדע.

היו"ר אמיר גילת: אני גם לא, אנחנו לא קיבלנו הזמנה פורמאלית.

וופא פאהום זועבי: כי לא ידענו, אנחנו לא ידענו.

יואב גינאי: זה לא אירוע של הרשות.

וופא פאהום זועבי: אבל אנחנו צריכים לדעת שאנחנו קשורים באיזה שהוא אופן ושאנחנו עשויים לקבל איזה שהוא פרס. זה היה מעניין. לפחות לעודד בנוכחות.

היו"ר אמיר גילת: טוב, דרמה בין 8,000 ל-18,000 שקלים לדקה. תעודה 3,000 ל-10,000 שקלים לדקה, דוקו-דרמה 5,000 עד 15,000 לדקה. תכנית אירוח גדול 220,000 שקלים עד 350,000 שקלים. בסדר, אני יכול להמשיך להקריא, אבל מה המספרים?

וופא פאהום זועבי: יש קריטריונים שזה מה שעושה את המספרים.

דוד חיון: זה עדיין מספרים גבוהים.

יוני בן מנחם: השקענו בזה הרבה חשיבה, רק שתדעו, כדי לעשות איזה שהוא משהו סביר.

דוד חיון: תכנית אירוח, כמה נפגשים בשישי?

יעקב נווה: .... דרמה או תכניות בידור?

היו"ר אמיר גילת: זה לא שייך. אנחנו כבר אישרנו. עכשיו אנחנו מדברים על הסרגל. לא יכולנו לחכות.

יעקב נווה: אמיר, 8 מיליון לבידור אני חושב שזו בדיחה.

היו"ר אמיר גילת: אולי תקרא ואז תגיד לי מה בדיחה ומה לא. אני אפילו דיברתי עליך וייצגתי אותך שלא בפניך, ויש לי עדים, שייצגתי אותך על הנושא של הזמר העברי.

יעקב נווה: אני אבדוק את הפרוטוקול.

דוד חיון: זו השאלה.

היו"ר אמיר גילת: בדיוק, זו שאלת השאלות.

וופא פאהום זועבי: של מה? אם לפרסם אותו?

היו"ר אמיר גילת: העניין הוא, ואני גם משתמש תמיד במה שווופא אמרה, כמה עולה לקנות אוטו ועכשיו השאלה היא איזה אוטו – דו משפחתי, רב משפחתי, מנהלים, משרד, עם רדיו, בלי רדיו. האם אתה יכול להגיד כמה עולה דקת תעודה?

מושון מצליח: במדויק? זה מה שכתוב פה. הסברתי לכם כרגע את ההבדל בין סרט תעודה אחד לסרט תעודה שני. מה גורם ככה לעלות את העלות של דקה אחת.

היו"ר אמיר גילת: עכשיו, אם זה מתפרסם, מה המשמעות?

וופא פאהום זועבי: שכולם יתמחו את עצמם בתוך זה במשא ומתן.

היו"ר אמיר גילת: רגע, תנו לליאת לענות.

ליאת בלום: אנחנו מקווים מאד, יש הרי צוות שנפגש עם היוצרים באופן קבוע, ליצור איזה שהן הסכמות עקרוניות ואיזו שהיא מדיניות מסודרת, כמובן שתבוא לאישורכם, בנוגע להתקשרויות רשות השידור עם מפיקים חיצוניים כדי באמת לתת ככה את הדעת לסוגיות העיקריות של בעלות, בטחונות וכו', כל מה שהסכמי הפקה כל פעם מחדש מעוררים. בין היתר אני חושבת שהדרך הנכונה תהיה לקחת את הסרגל הזה וגם אותו לעגן, להציב אותו בהסכמה איתם. אני חושבת שזו גם נראות מאד חשובה לרשות השידור שיוצאת בפעם הראשונה עם הצהרה שהיא מתחייבת לתעריפים מסוימים, מה שלא היה עד היום, נותן מספיק טווח להנהלה - - -

דוד חיון: בהסכמה איתם?

היו"ר אמיר גילת: בהתייעצות איתם.

ליאת בלום: יכול להיות שלא, אתה יודע. יכול להיות שהם יגידו שזה לא מקובל עליהם, ואנחנו נדרוש את זה.

דוד חיון: סנדול מהסרטים.

ליאת בלום: לא בטוח.

יוני בן מנחם: אפשר להתייעץ איתם, אבל לא חייבים לקבל את דעתם.

דוד חיון: ברגע שניוועץ וזה לא ימצא חן בעיניהם הם ילכו לבג"ץ.

ליאת בלום: זה לא משנה דוד, זה גם יכול לצאת - - -

היו"ר אמיר גילת: להיפך, בג"ץ יראה בעין יפה ש - - -

ליאת בלום: הניסיון להגיע איתם להסכמות, הוא ניסיון ש - - -

ווּפא פאהום זועבי: השאלה האם זה המחירון? זה המחירון שזה עולה? אנחנו קוראים לזה בשפה מאד יפה - - -

היו"ר אמיר גילת: סרגל, סרגל.

יוני בן מנחם: תמחור, תמחור.

ווּפא פאהום זועבי: נו הנה, אתה קורא לזה סרגל וזה יפה, אבל זה המחירון שלנו ואת זה אנחנו מוכנים לשלם, ומי שיבוא ויישא וייתן איתנו, הוא יוצא עם כמה שיותר - - -

היו"ר אמיר גילת: אבל ווּפא זה לא בדיוק זה.

יוני בן מנחם: זה בין זה לבין זה.

היו"ר אמיר גילת: ווּפא, זה לא בדיוק זה כי למשל בתעודה זה 10,000 שקלים לדקה אם זה בחו"ל ואם זה עם ספיד פיירים ואם זה עם אפקטים מיוחדים. זה לא שזה מתחיל, כמו שמשה אומר, לא מראיינים מישהו בחוץ, זה 10,000 שקלים. יש סיבה שזה 10,000 שקלים.

ווּפא פאהום זועבי: כן, כן, כן.

יואב גינאי: יש גם תעודה עם אנימציה, ויש תעודה עם הקדמות ויש תעודה עם חומרי ארכיון מאד יקרים שהם - - -

חני פרי: אלה נתונים סטטיסטיים מתוך השנה האחרונה - - -

היו"ר אמיר גילת: משוקללים.

חני פרי: משוקללים מתוך השנה האחרונה?

דבורה הנדלר: כן.

חני פרי: התחושה שלי כשתלכו עם דבר כזה, אלף אם אתם הולכים אז צריך, אתם אמרתם שקצצתם את החלק התחתון ואת החלק העליון. אבל אם אתם הולכים ליוצרים, אתם חייבים להשאיר את החלק התחתון, כי אחרת לא יהיה לכם שום דבר מתחת למה שכתוב פה, כי הגדרתם את המינימום. דבר שני, אני לא הייתי ממליצה לגשת, כי מספיק יש דילמות והתלבטויות ואי הסכמות וכו'. זה יהיה עוד מקום ל - - -

ליאת בלום: אני לא בטוחה. יש להם דברים עקרוניים - - -

חני פרי: רגע, רגע, שנייה, אני רוצה להציע משהו אחר.

וופא פאהום זועבי: מה זאת אומרת בג"ץ? אני לא חושבת שיש להם סטאטוס בבג"ץ בעניין כזה. אבל אני הייתי מאד מבקשת, אני הייתי רוצה טיפה ללמוד, לחשוב, לקחת זמן. אנחנו מדסקסים ככה בינינו ואנחנו עושים את זה ככה בסטקטו, ואני רוצה קצת להבין, קצת לחשוב ביני לביני אם זה שווה או לא שווה, מה התוצאות של ההחלטה שלנו היום, עד כמה זה יסנדל גם - - -

דוד חיון: ההשלכות.

וופא פאהום זועבי: כי אני לא יודעת. אבל באמת, או שאנחנו נעשה את השיחה קצת יותר ארוכה כדי שאנחנו נספיק לחשוב בעניין, וניקח את זה כל אחד לעצמו ובפעם הבאה נחליט.

חני פרי: אני רוצה להציע משהו.

היו"ר אמיר גילת: כן, בבקשה, חני.

חני פרי: מכיוון שמדובר פה בנתונים שהם פחות או יותר נתונים סטטיסטיים ומחפשים פה בעצם כלי עבודה שיקל על העבודה של כולם, שיהיה איזה טווח, אז תציגו את הנתונים כנתונים סטטיסטיים לוועדה, זה יהיה כלי בידיה כדי לחסוך לכם עבודה, לחסוך התלבטויות. תציגו את זה כנתון סטטיסטי ואז לא צריך פומביות ולא צריך לפתוח עוד חזית מול היוצרים - - -

ליאת בלום: אנחנו לא עשינו את זה רק בגלל דרישת הוועדה, יש פה דרישה של היוצרים, שהפעילו לחץ מאד כבד.

וופא פאהום זועבי: אבל הם יכולים לכפות עליך לעשות את המחירון הזה?

היו"ר אמיר גילת: לא, וופא, אבל כגוף ציבורי - - -

מושון מצליח: רק להביא לידיעתה, שלחו לנו הם בעצמם מה הם רוצים. המינימום שלהם זה המקסימום שלנו, פחות או יותר.

היו"ר אמיר גילת: וופא, אני חושב שגוף ציבורי יש חשיבות שתהיה לנו שקיפות גם בנושא הזה, מבלי שהיא תפגע בנו.

וופא פאהום זועבי: נכון, אין ספק ולכן אני רוצה - - -

היו"ר אמיר גילת: רגע, אז אני מציע את הדבר הבא. לאור הדברים ששמענו כאן, אני מציע את הדבר הבא: אלף, מאחר שממילא מתקיימת הידברות בין ההנהלה לבין היוצרים וממילא הדבר הזה צריך להיות נספח בנוהל התקשרויות, אני מציע לבקש מההנהלה למצות את הדיונים עם היוצרים ועם עצמה, ולהעביר אלינו את הנספח. אנחנו נאשר את הנספח בוועדת תוכן לדעתי.

ליאת בלום: אני חושבת שאישרנו את זה בוועד מנהל, או במליאה.

היו"ר אמיר גילת: לא, אבל זה בלי הנספח.

ליאת בלום: בלי הנספח.

מושון מצליח: הנוהל אושר בוועד המנהל.

היו"ר אמיר גילת: בלי הנספח. בוועד המנהל, בסדר, בסדר.

וופא פאהום זועבי: אתם יודעים מה קורה פה? אנחנו פה בוועדת סמי-כספים ותוכן וצריכים לאשר איזה שהוא מסמך שנדון בוועדת התקשרויות ובוועד מנהל, אבל צריך ללמוד אותו. אני מוכנה אבל צריך ללמוד אותו.

היו"ר אמיר גילת: אני מציע ככה, כי באמת הוועד המנהל הוא זה שמאשר נוהלים והוא כבר אישר את הנוהל. אני מציע שההנהלה תסיים את הדיונים ואת ההידברות עם היוצרים לגבי סרגל העלויות, תגבש את הנספח של נוהל ההתקשרויות, שממילא אמור להיות מובא לאישור הוועד המנהל.

וופא פאהום זועבי: אם כדאי לעשות אותו, אמיר.

היו"ר אמיר גילת: אם לא אז היא תביא את עמדתה שלא, בסדר. אבל תמצה את התהליך הזה מול היוצרים ומול עצמה ותביא בתוך 45 יום לוועד המנהל לאישור, את הנספח החסר של סרגל העלויות, או של נאותות הפקה, איך את קוראת לזה?

ליאת בלום: מסמך נאותות הפקה, צריך לתקן את זה.

היו"ר אמיר גילת: נכון, נתקן את זה. הנספח המוגדר בנוהל כ - - -

וופא פאהום זועבי: אנחנו מחויבים לזה.

היו"ר אמיר גילת: שנייה, הפרוטוקול אחר כך לא מבין. אז ההחלטה היא כזאת: אנחנו מבקשים מההנהלה למצות תוך 45 יום את ההידברות עם המפיקים לגבי מה שמכונה היום נאותות הפקה ויותקן כנספח סרגל עלויות, שיובא לאישור הוועד המנהל במסגרת הנוהל, כי הנוהל כבר אושר על ידי הוועד המנהל ויש בו נספח ששמו החדש יהיה נספח סרגל עלויות, זה אחד. ובינתיים, באשר לאישור התקשרויות בוועדת 250, אז יש לנו את הנייר הזה שאנחנו לא נפיץ אותו ואנחנו כולנו ניזכר בו, והוא ישמש רפרנס לאישור התקשרויות עד השלמת המסמך, בסדר?

וופא פאהום זועבי: יש עוד שאלה אחת מבחינת ההבנה.

היו"ר אמיר גילת: רק אני אעדכן. דוד, קיבלנו החלטה. יש כאן נספח שהוועד המנהל כבר אישר את נוהל ההתקשרויות, למעט הנספח הזה. אז הנספח כנספח יחזור לוועד המנהל, לאחר שההנהלה תסיים את ההידברות עם היוצרים.

ליאת בלום: אם נחליט להציג להם את זה. זה עוד לא הוחלט.

היו"ר אמיר גילת: בסדר, בסדר .

ליאת בלום: אני אמרתי שיש הידברות. להם אנחנו עדיין לא הצגנו את זה.

היו"ר אמיר גילת: בסדר גמור. וזה חשוב שאתה תדע, כרגע רוח הדברים הייתה שזה ישמש כרפרנס לדיונים של ועדת 250, עד גיבוש הנספח.

וופא פאהום זועבי: אבל אם זה רפרנס, אנחנו מחויבים, אם נתבקש, אנחנו חייבים להיות שקופים ולהציג אותו. אבל מאחר שהייתה הצעה של החלטה שאנחנו לומדים איתו בינתיים ועובדים עם ההנהלה, אז הוא עדיין לא ניתן להצגה. זה לא מסמך סופי להצגה.

היו"ר אמיר גילת: נכון. זה כרגע נתון סטטיסטי. מה המשמעות הפרקטית, שכאשר תבוא הצעה להתקשרות לאישור ועדת 250, תישאל השאלה שנשאלת כל הזמן – אם זה עומד בסרגל העלויות – ואז יגיד מי שיגיד מההנהלה, וזה הרבה תלוי בסטטיסטיים שבידינו לשנת 2012 – אם זה עומד או לא עומד. בסדר? זה המשמעות הפרקטית.

וופא פאהום זועבי: אז עוד משהו שאני הייתי רוצה להבין מהדברים שלך, שאתה אומר שזה בסופו של דבר עדיין לא מגובש ולא נגמר. אבל בסופו של יום, שיהיה לנו - - -

היו"ר אמיר גילת: יהיה נספח. בנוהל התקשרויות יהיה נספח. יש כבר טיוטת נספח.

וופא פאהום זועבי: אוקי, כשהנספח הזה יהיה קיים ויהיו בו עלויות, אנחנו נקרא לזה סרגל עלויות? זה המונח שאנחנו נשתמש בו?

היו"ר אמיר גילת: כן, נספח סרגל עלויות.

וופא פאהום זועבי: וזה למעשה עלויות של ייצור מוצר כלשהו, אבל לא בהכרח את המחיר שאנחנו משלמים בשביל לקבל את המוצר הזה בעלות ה - - -

היו"ר אמיר גילת: טווח המחירים הראוי לתשלום עבור הז'אנר הזה.

ליאת בלום: המחיר.

דוד חיון: לא הבנתי את הנוהל.

היו"ר אמיר גילת: יש נוהל התקשרויות שאושר על ידי הוועד המנהל בזמנו.

דוד חיון: מה זה אומר?

היו"ר אמיר גילת: נוהל התקשרויות. בנוהל הזה חסר, הוועד המנהל לא אישר נספח שקוראים לו היום נספח נאותות הפקה, הוא עוד לא היה מוכן. אנחנו אומרים זה יהיה הנספח שצריך לחזור לוועד המנהל, כי הוועד המנהל אישר את הנוהל כולו, רק אנחנו מתקנים את שמו של הנספח מנספח נאותות הפקה לנספח סרגל עלויות.

דוד חיון: אז בשביל מה דנו בזה פה? אני נגד סעיפים 1, 2 ו-4. זה יקר מאד הסעיפים האלה.

היו"ר אמיר גילת: בסדר, אבל עוד פעם - - -

דוד חיון: לא, אנחנו לא ננהג לפי זה.

היו"ר אמיר גילת: רגע, אני רוצה להסביר עוד פעם. אתה רשאי בוועדות שלך לנהוג לפי מה שאתה רוצה. אני רק מסביר את העניין.

ווּפא פאהום זועבי: כאחד מבין כולם, מבין כל חברי הוועדה.

דוד חיון: אז בשביל מה הבאנו את זה לפה?

היו"ר אמיר גילת: אני אסביר. אלף מן הראוי שנקיים - - -

דוד חיון: בואו נצביע על זה.

היו"ר אמיר גילת: אלף אני חושב שמן הראוי שהפורום הזה ידון בנושא סרגל העלויות מהטעמים שהוסברו לעיל.

דוד חיון: בסדר, זו הייתה הצעה שלי.

היו"ר אמיר גילת: שתיים, תוך כדי הדיון הפנתה היועצת המשפטית את תשומת ליבי לכך שזה נספח בנוהל התקשרויות שאושר על ידי הוועד המנהל, ואכן הנספח החסר חייב להיות מאושר על ידי הוועד המנהל. זה התברר תוך כדי ישיבה. ושלוש, ומה שקשור לעניינך גם, כרגע בהעדר - - -

דוד חיון: זה לא ענייני.

היו"ר אמיר גילת: עניינך כיושב ראש הוועדה.

דוד חיון: עניין הוועדה.

היו"ר אמיר גילת: עניינך כיושב ראש ועדת 250 - - -

דוד חיון: עניין הוועדה, עניין הוועדה.

היו"ר אמיר גילת: שבאה אליך כרגע התקשרות, ובהעדר סרגל אחר ומאחר שאתה בצדק רוצה איזה שהוא אומדן כלשהו, יש לך כרגע מסמך שקוראים לו נתונים סטטיסטיים לסרגל עלויות בשנת 2012, והוא יהיה הרפרנס שלך כרגע.

דוד חיון: אני מתנגד.

היו"ר אמיר גילת: אוקי.

דוד חיון: יש פה סכומים גבוהים מאד.

וופא פאהום זועבי: אבל זה עדיין לא אושר. זה עדיין לא נדון בוועדה.

דוד חיון: אבל את שמעת מה שהוא אמר?

וופא פאהום זועבי: אני שמעתי.

חני פרי: זה לא מחייב את הוועדות.

דוד חיון: אבל זה יהווה בסיס. אני נגד שזה יהווה בסיס.

היו"ר אמיר גילת: זה נתונים סטטיסטיים. אתה מעדיף שלא יהיה כלום?

דוד חיון: אני מעדיף שלא יהיה כלום.

דבורה הנדלר: אבל אתה כל הזמן רוצה סרגל.

דוד חיון: לא, אבל זה סכומים אסטרונומיים. מה אני עושה עכשיו, מכשיר את השרץ שהתנגדתי אליו. איזה יופי.

ליאת בלום: ... סרגל עלויות .... יהיה מסמך שיצורף לנוהל וככלי עבודה לוועדת 250 ניצור סרגל אחר. אנחנו סברנו שהרעיון - - -

היו"ר אמיר גילת: רגע, רגע, מאחר שיש - - -

וופא פאהום זועבי: ... ... אבל מה שאני אומרת, אני לא יכולה כשהוא אומר עלויות אסטרונומיות, אני לא יודעת להגיד אם זה אסטרונומי או לא. אני לא יכולה להחליט ככה. אני צריכה לסמוך - - -

היו"ר אמיר גילת: לכן יש לך את הסטטיסטיקה של שנת 2012.

וופא פאהום זועבי: בדיוק, לכן אני צריכה לסמוך על אנשים ש - - -

דוד חיון: ומי אמר ש-2012?

וופא פאהום זועבי: אבל אם הוא בא ויגיד - - -

דוד חיון: אז תגידי, בשביל מה את נציגת ציבור? בשביל לסמוך רק על מה שאומרים לך?

וופא פאהום זועבי: לא, לא, לא, לא.

ערן הורן: על מה צריך להיות הרפרנס? על מה זה צריך להתבסס?

דוד חיון: על בדיקה של השוק, על בדיקה של - - -

ערן הורן: אז הייתה כאן בדיקה של השוק.

דוד חיון: אני עשיתי בדיקה של השוק.

ליאת בלום: זה מבוסס גם על הנתונים שלנו וגם על הנתונים שאנחנו מכירים בשוק. מה זה קשור?

דובר: לא רוצים שזה ידלוף לאף אחד.

היו"ר אמיר גילת: אני מציע ככה, מבחינת הפורום הזה אני חושב שההחלטה היא בעינה עומדת. אין החלטה, אנחנו פשוט מפנים את ההנהלה לוועד המנהל לעדכון המסמך. הפורום הזה לא מקבל החלטה. לגבי עדכון, אנחנו כן אומרים פה שהוועד המנהל יידרש לנושא כשיושלם הנספח בתוך 45 ימים. ובאשר לוועדת 250, ממילא הנושא נמצא על סדר יומה של ועדת 250 היום והוועדה לא רוצה לקבל את הסטטיסטיקה הזאת, אז תעלה את זה בוועדת 250 ותעשה הצבעה בוועדת 250, לגבי איך ועדת 250 צריכה להתייחס עד גיבוש המסמך, ולא בפורום הזה.

דוד חיון: בבקשה. אין בעיה.

היו"ר אמיר גילת: אוקי?

יואב גינאי: ליוצרים עצמם יש תעריפון. ראית את התעריפון שלהם?

היו"ר אמיר גילת: בסדר, אל תעביר את זה עכשיו.

דוד חיון: תשלח לנו.

היו"ר אמיר גילת: תעביר את זה מסודר.

יואב גינאי: זה התעריפים שהם עובדים עם ערוץ 2. זה מה שהם מחויבים שיוכר להם.

ווּפא פאהום זועבי: אמיר, במסגרת הדיונים שלנו אולי גם נראה את התעריפון של היוצרים ואז זה יפקס אותנו. אני צריכה לקבל את הנתונים.

היו"ר אמיר גילת: טוב, אני מסכם שוב. למען הסדר הטוב אני חוזר עוד פעם על הדברים:

1. ההנהלה תסיים תוך 45 ימים את ההידברות עם היוצרים לגבי נספח שייקרא עכשיו סרגל העלויות, כלל שהיא מבינה – כן להציג להם, לא להציג להם, ובכל מקרה לדווח לי ואני אפנה את זה לפורומים הרלבנטיים מה קורה עם זה.
2. במקביל גם אני מבקש להעביר ללשכת המוסדות ואני אפיץ את זה לחברי הפורום הזה, את הסרגל נאותות הפקה שיש בין היוצרים לערוצים המסחריים, כדי שאנחנו נדע פה בפורום הזה.
3. אין החלטה לגבי סרגל עלויות שיהווה כלי לוועדת 250 עד גיבוש המסמך. אני מעביר את זה לוועדת 250 שתדון בזה.

דבורה הנדלר: אבל אמיר, אם אין שום דבר ... של וועדת 250, הרי דוד כל פעם - - -

היו"ר אמיר גילת: בסדר, - - - (מדברים ביחד). אני לא יכול להנחות את ודעת 250. טוב, אני נועל את הישיבה של הפורום המשותף ובעוד חמש דקות ועדת תוכן.

הישיבה נעולה